

Nazwa dokumentu: projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw

Lp.	Organ wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Treść uwagi	Propozycja zmian zapisu	Odniesienie do uwagi
1.	GUS	Uwaga ogólna	Brak odniesienia w treści projektu do uprawnień zawartych w art. 13 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773, z późn. zm.).		Wyjaśnienie Przepisy art. 13 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej regulują zasady przekazywania lub udostępniania służbom statystyki publicznej danych i metadanych administracyjnych. Projektowane w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej „ustawą o informatyzacji”, repozytorium interoperacyjności ułatwi realizację obowiązków i uprawnień wynikających z art. 13, a w szczególności z art. 13 ust. 3, poprzez dostępność we wspomnianym repozytorium: metadanych rejestrów publicznych, API publicznych systemów teleinformatycznych, ocen interoperacyjności krajowej i ocen interoperacyjności transgranicznej.
2.	RCL	Art. 1 pkt 3 lit b (art. 2 ust. 1a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności	Dodanie do ustawy o informatyzacji przepisu art. 2 ust. 1a ma służyć rozszerzeniu stosowania niektórych przepisów ustawy (w tym całego art. 13) na podmioty inne niż podmiot publiczny, realizujące zadania publiczne na podstawie	Proponuje się rezygnację (uchylenie) z przepisu art. 2 ust. 2 ustawy o informatyzacji. Ewentualnie – jeżeli w ocenie projektodawcy jest zasadne wyszczególnienie obowiązku	Uwaga uwzględniona Przepis uchylający art. 2 ust. 2 ustawy o informatyzacji zostanie wprowadzony do projektu.

		podmiotów realizujących zadania publiczne)	odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny. Jednocześnie już występujący w ustawie o informatyzacji przepis art. 2 ust. 2 odnosi się także do obowiązku określonego w przepisie art. 13 ust. 2 pkt 1, jeżeli w kontekście zadania zleconego lub powierzonego przez podmiot publiczny istnieje obowiązek przekazywania informacji do lub od podmiotów niebędących organami administracji rządowej. Wydaje się, że regulacja art. 2 ust. 2 będzie wpisywała się w zakres dodawanego ust. 1a na zasadzie argumentum a maiori ad minus, tym samym należy rozważyć uchylenie obecnego art. 2 ust. 2 albo wyjaśnić potrzebę jego zachowania	podmiotu innego niż podmiot publiczny określonego w art. 13 ust. 2 pkt 1 – w dodawanym do ustawy o informatyzacji art. 2 ust. 1a należy dokonać wyodrębnienia pozostałych obowiązków podmiotów spoza kręgu podmiotów publicznych, powołując się na poszczególne ustępy art. 13.	
3.	RCL	Art. 3 pkt 3 ustawy o informatyzacji (niezmieniany niniejszym projektem)	W art. 3 pkt 3 ustawy o informatyzacji, niepodlegającym nowelizacji, występuje definicja systemu teleinformatycznego odwołująca się w swojej treści do telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34, z późn. zm.). Ustawa z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222), która wejdzie w życie z dniem 10 listopada br., wytraca moc obowiązującą Prawa telekomunikacyjnego (telekomunikacyjne urządzenie końcowe otrzyma nową definicję zaprojektowaną w art. 2 pkt 71 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, Dz. U. poz. 1221). Z uwagi na powyższe należy	Konieczne jest dostosowanie definicji systemu teleinformatycznego występującego w ustawie o informatyzacji do nowych regulacji zawartych w Prawie komunikacji elektronicznej – korekta odesłania zawartego w art. 3 pkt 3 ustawy o informatyzacji.	Wyjaśnienie: Odpowiednia zmiana definicji systemu teleinformatycznego została wprowadzona ustawą z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222).

			zaktualizować brzmienie art. 3 pkt 3 ustawy o informatyzacji.		
4.	Minister – Koordynator Służb Specjalnych	Art. 1 pkt 6 – art. 12ae	(...) podtrzymuję nieuwzględnioną uwagę dotyczącą art. 1 pkt 6 projektu, który dodaje do zmienianej ustawy przepis art. 12ae wprowadzający instytucję pełnomocnika do spraw informatyzacji. We wcześniejszej korespondencji wskazano, iż z uwagi na strategiczny charakter obowiązków pełnomocnika proponuje się uzupełnić projekt o wskazanie minimalnych wymagań formalnych w zakresie wykształcenia kierunkowego oraz doświadczenia zawodowego, które powinien spełniać kandydat na pełnomocnika. W odpowiedzi projektodawca wyjaśnił, iż „Kierownik jednostki organizacyjnej powołuje i odwołuje w urzędzie pełnomocnika do spraw informatyzacji. W procesie podejmowania decyzji powinien uwzględnić to, aby kandydat posiadał kompetencje, doświadczenie i wiedzę, która będzie odpowiadała zakresowi obowiązków. Uzasadnienie zostało uzupełnione o powyższe wyjaśnienie” Zgadząc się co do zasady z faktem, iż proces podejmowania decyzji o powołaniu na określone stanowisko powinien uwzględniać etap stwierdzenia posiadania przez kandydata kompetencji, doświadczenia i wiedzy, niezbędnych dla realizacji obowiązków, jednak należy wskazać, iż w przypadku pełnomocnika do spraw informatyzacji istotne jest, aby wymóg ten został wprost określony w przepisach rangi ustawowej, co umożliwi jego weryfikację. Należy jednocześnie		Uwaga częściowo uwzględniona Proponowane nowe brzmienie art. 12ae ust. 3: „3. Pełnomocnika powołuje i odwołuje kierownik jednostki organizacyjnej spośród osób zatrudnionych w tej jednostce organizacyjnej, posiadających kompetencje, wiedzę i doświadczenie z zakresu informatyzacji, niezbędne do realizacji zadań pełnomocnika.”.

			<p>zaznaczyć, iż ustawowe określenie niezbędnych wymagań jest powszechne w przypadku tworzenia stanowisk wymagających szczególnych kompetencji. Można tu przytoczyć choćby projektowaną ustawę o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw (UC47); w projekcie tym m.in. ustanawia się koordynatora do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, przy czym koordynatorem może być osoba, która (...) posiada wiedzę, umiejętności i doświadczenie w zakresie zarządzania bezpieczeństwem, z uwzględnieniem przedmiotu działalności operatora infrastruktury krytycznej”. Mając na uwadze powyższe proponuję w opiniowanym projekcie, w art. 12ae zmienianej ustawy po ust. 4 dodać jednostkę redakcyjną np. następującej treści: „Pełnomocnikiem może zostać osoba posiadająca wiedzę, umiejętności i doświadczenie w zakresie spraw należących do właściwości urzędu oraz wdrażania technologii informatycznych i komunikacyjnych”. Zaproponowany przepis ustanowi pewne minimalne ustawowe wymagania dla pełnomocnika, takie które wydają się kluczowe z perspektywy możliwości skutecznego realizowania przez niego zadań wymienionych w ust. 7 tegoż artykułu</p>		
5.	RCL	Art. 1 pkt 7 (art. 12ae ustawy o informatyzacji)	W zakresie powoływania w urządzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w innych urządach pełnomocników do spraw informatyzacji, należy uzupełnić przepisy	Uzupełnienie materii ustawowej zgodnie z uwagą oraz – w zakresie braku uwzględnienia uwag RCL zawartych w pkt 5 pisma z dn. 19 lipca br. –	Uwaga częściowo uwzględniona Proponowane nowe brzmienie art. 12ae ust. 3 zostało wskazane w odpowiedzi na uwagę nr 4.

			art. 12ae o informacje obecnie zawarte jedynie w uzasadnieniu projektu (str. 8), niemającym waloru normatywnego, iż w procesie podejmowania decyzji o powołaniu kierownik jednostki organizacyjnej powinien uwzględnić, aby kandydat na pełnomocnika posiadał kompetencje, doświadczenie i wiedzę , która umożliwi mu realizację nakładanych na niego obowiązków. Takie doprecyzowanie pozwoli na uniknięcie dowolności kryteriów wyboru przy powoływaniu pełnomocnika.	wyjaśnienie podniesionych kwestii.	
6.	RCL	Art. 1 pkt 7 (art. 12ae ustawy o informatyzacji)	Wnioskodawca nie odniósł się także do uwag RCL zawartych w piśmie z dn. 19 lipca br., w zakresie: 1) zasadności wskazania w projektowanych przepisach skutków odwołania pełnomocnika przez kierownika jednostki organizacyjnej; 2) określenia kręgu podmiotów, spośród których ma być powoływany pełnomocnik; 3) zasadności sprecyzowania przepisu art. 12ae ust. 6 pkt 6 o zasady informowania (w tym jego częstotliwość) ministra właściwego do spraw informatyzacji przez pełnomocnika do spraw informatyzacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz ryzyk z tym związanych. Przepisy w tym zakresie wymagają ponownej analizy i ewentualnego uzupełnienia bądź wyjaśnienia powyższych kwestii w uzasadnieniu. Należy jednocześnie dookreślić i zamknąć katalog zadań pełnomocnika do spraw informatyzacji określonych w projektowanym art. 12ae ust. 6 i 7 ustawy o informatyzacji. Ponadto należy zauważyć, iż zgodnie z przepisem art. 4a ust. 6 ustawy o informatyzacji, Szef	Uzupełnienie materii ustawowej zgodnie z uwagą oraz – w zakresie braku uwzględnienia uwag RCL zawartych w pkt 5 pisma z dn. 19 lipca br. – wyjaśnienie podniesionych kwestii.	Wyjaśnienie: W art. 12ae wskazano, że w urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów kierownik kierujący tą jednostką będzie zobowiązany co powołania pełnomocnika do spraw informatyzacji. Przy dokonywaniu wyboru kierownik jednostki będzie dysponował pewną swobodą, ale powinien mieć na uwadze odpowiednie kompetencje, wiedzę i doświadczenie ewentualnego pełnomocnika, co zostało doprecyzowane w projekcie. Doprecyzowano również, że pełnomocnikiem powinna być osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej, w której powoływany jest pełnomocnik. Jednocześnie wyjaśnić trzeba, że to kierownik jednostki będzie uprawniony do dokonywania zmian

			<p>Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub minister kierujący działem administracji rządowej, za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji, może powierzyć realizację swoich zadań z zakresu informatyzacji instytucji gospodarki budżetowej, wobec której wykonuje funkcje organu założycielskiego, udzielając dotacji celowej. Z uwagi na fakt, że projektowana ustawa zakłada powierzenie zadań z zakresu informatyzacji – a konkretnie – z zakresu realizacji zadań wynikających ze strategii, a także z innych strategicznych dokumentów dotyczących informatyzacji – pełnomocnikowi do spraw informatyzacji, zachodzi wątpliwości, czy ww. przepis art. 4a ust. 6 znajdzie zastosowanie także i w tym obszarze spraw. Skoro ideą projektu jest nałożenie na nowo tworzoną funkcję pełnomocnika szeregu obowiązków w powyższym zakresie, zasadne jest rozważenie wyłączenia stosowania przepisu art. 4a ust. 6 w tym obszarze. Powyższa kwestia wymaga pogłębionej analizy.</p>	<p>na tym stanowisku. Powyższe kwestie zostaną podniesione w uzasadnieniu projektu. Ministerstwo Cyfryzacji wyjaśnia dodatkowo, że zgodnie z art. 12aa ust. 2 pkt 5 sposoby i zasady współpracy podmiotów, których dotyczy proces informatyzacji, będą opisane w strategii. Realizacja strategii wymaga spójnych, zharmonizowanych i konsekwentnych działań, niejednokrotnie jednak przecinających tradycyjny podział obszarów działalności państwa oraz wertykalnych względem działów administracji rządowej. Służyć ma temu bieżące współdziałanie powołanych pełnomocników do spraw informatyzacji, a w wymiarze instytucjonalnym możliwe będzie dzięki roli Komitetu do spraw Cyfryzacji. Z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfryzacji państwa, Strategia obejmuje wieloletnią perspektywę. Jednak tempo rozwoju technologicznego i trudność w przewidzeniu jego długofalowych kierunków sprawia, że niezbędny jest jej regularny przegląd i ewentualna aktualizacja. Minister właściwy do spraw informatyzacji we współpracy z członkami Rady Ministrów, będzie dokonywał przeglądu strategii co 2 lata, a sprawozdanie z przeglądu</p>
--	--	--	--	---

					<p>będzie przedkładane Radzie Ministrów w terminie 2 miesięcy od jego zakończenia. Do opracowywania informacji z realizacji strategii w celu dokonania przeglądu zobowiązani będą pełnomocnicy do spraw informatyzacji.</p> <p>Ministerstwo Cyfryzacji wyjaśnia, że z uwagi na tempo procesów cyfryzacji i rozwoju nowych technologii, a także długofalowy charakter strategii i perspektywę w niej przewidzianą, nie jest właściwe tworzenie zamkniętego katalogu zadań pełnomocników. W zależności od zmian zachodzących w otoczeniu i w regulowanym obszarze może być niezbędna ewolucja wskazanych w projekcie zadań pełnomocników.</p> <p>W odniesieniu do ewentualnego wykorzystania art. 4a ust. 6 zaproponowano odpowiednie uzupełnienie art. 12ae ust. 1: „1. W urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów powołuje się pełnomocnika do spraw informatyzacji, zwanego dalej „pełnomocnikiem”. Przepisów art. 4a ust. 6 nie stosuje się.”.</p>
7.	RCL	Art. 1 pkt 8 (uchylane art. 12c–12i ustawy o informatyzacji)	Uzupełnienie projektowanej regulacji o uchylenie przepisów dotyczących przeprowadzania konkursu na dofinansowanie projektów	Na skutek zaproponowania uchylecia przepisów art. 12c–12i ustawy o informatyzacji, należy dokonać analizy pozostałych	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Odpowiednie zmiany zostały wprowadzone w projekcie ustawy</p>

			informatycznych o publicznym zastosowaniu i przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego wymaga analizy projektu pod kątem wyeliminowania z pozostałych przepisów odesłań do uchylanych regulacji. Z analizy ustawy o informatyzacji wynika bowiem, że w niezmienianym w tym zakresie przepisie art. 25 ust. 4 występuje odesłanie do uchylanego art. 12f. W związku z powyższym należy dokonać weryfikacji celowości pozostawienia przepisu art. 25 ust. 4 w ustawie o informatyzacji w obecnej formie.	przepisów ustawy w zakresie, w którym odsyłają one do uchylanych przepisów bądź są z nimi w inny sposób związane.	(uchylenie art. 1 pkt 1 oraz art. 25 ust. 4).
8.	RCL	Art. 1 pkt 10 (art. 12j ustawy o informatyzacji)	Odnosząc się do zmodyfikowanego brzmienia przepisu art. 12k ust. 4 ustawy o informatyzacji, należy zauważyć, że w systemie prawa nie występują regulacje określające sprawowanie „nadzoru” nad prowadzeniem rejestru publicznego, w zdecydowanej większości przypadków regulacje dotyczące rejestru publicznego odnoszą się do jego prowadzenia w systemie teleinformatycznym, a także zapewniania jego utrzymania i rozwoju w celu realizacji określonych zadań. W związku z powyższym może zachodzić wątpliwość co do adresata obowiązku określonego w ww. przepisie – czyli udostępniania w repozytorium interoperacyjności informacji i zapewnienia ich jakości w przypadku prowadzenia rejestru publicznego przy użyciu systemu teleinformatycznego przez kilka podmiotów. W związku z powyższym należy rozważyć inne sformułowanie przepisu art. 12k ust. 4 – z pominięciem kwestii nadzorczych	Modyfikacja regulacji w zaproponowany przez RCL sposób.	Uwaga uwzględniona Celem przygotowanego przepisu było uwzględnienie funkcjonowania rejestrów „rozproszonych”, tj. takich jak ewidencja gruntów i budynków (EGiB), geodezyjna ewidencja sieci uzbrojenia terenu (GESUT) czy ewidencja miejscowości ulic i adresów (EMUiA). Poprzez rejestr „rozproszony” rozumie się taki rejestr, do którego zasilania są zobowiązane różne podmioty, choć prowadzony jest w jednym systemie teleinformatycznym. W przypadku EGIB i GESUT podmiotów prowadzących rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego jest 380, a w przypadku EMUiA - 2477 podmiotów. Ponieważ jednak każdy z wymienionych wyżej rejestrów publicznych jest prowadzony w jednym systemie

					<p>teleinformatycznym, to brakuje uzasadnienia dla zgłaszania takich samych metadanych przez każdy z podmiotów zobowiązanych do jego zasilania.</p> <p>Ponieważ jednak należy zgodzić się ze stanowiskiem RCL dotyczącym braku definicji „nadzoru” nad prowadzeniem rejestru publicznego, to przepis zmieniono. Propozycja zmiany brzmienia przepisu:</p> <p>„4. Jeżeli rejestr publiczny jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego przez więcej niż jeden podmiot, do udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, a także do zapewnienia ich jakości, w tym poprawności, aktualności oraz kompletności, obowiązany jest podmiot, który zapewnia funkcjonowanie tego systemu teleinformatycznego.”.</p> <p>Zaproponowane brzmienia przepisu oparte zostało m.in. na brzmieniu art. 13b ust. 1 ustawy o informatyzacji.</p>
9.	GUS	art. 12k ust. 2 pkt 1 lit. k)	Ze względu na syntetyczny i kontrolny charakter repozytorium operacyjności wydaje się wystarczającym wskazanie jak często dane zgromadzone w rejestrze publicznym są udostępniane lub aktualizowane. Proponuje się zamiast słowa „terminy” zastosować słowo „częstotliwość”.	Art. 12k ... k) częstotliwość udostępniania lub aktualizacji danych zgromadzonych w rejestrze publicznym,	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Intencją projektodawcy jest udostępnianie w repozytorium interoperacyjności informacji o terminach udostępniania danych z rejestru publicznego, wynikających z przepisów odrębnych, a nie informacji o częstotliwości udostępniania danych</p>

					<p>zgromadzonych w rejestrze publicznym.</p> <p>O terminach udostępniania danych z rejestru publicznego mowa m.in. w rozporządzeniu z dnia 21 listopada 2017 r. Rady Ministrów w sprawie sposobu, zakresu i trybu udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym (Dz.U. z 2018 r. poz. 29), gdzie w § 3 ust. 1 określono: „Dane zgromadzone w rejestrze udostępnia się na warunkach, w sposób, w zakresie i w terminie określonym w przepisach, na których podstawie jest prowadzony rejestr.”.</p> <p>Projektowany art. 12k ust. 2 pkt 1 lit. k zostanie doprecyzowany w następujący sposób:</p> <p>„k) terminy udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym określone w przepisach, na których podstawie jest prowadzony rejestr.”.</p>
10.	Minister Sprawiedliwości	<p>Projektowany art. 12k ust. 2 lit. d ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (art. 1 pkt 10 projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji</p>	<p>Zgodnie z treścią omawianej jednostki redakcyjnej, repozytorium interoperacyjności zawiera w szczególności kategorię i status rejestru publicznego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 12m.</p> <p>Projektowany art. 12m stanowi, że Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) funkcje repozytorium interoperacyjności,</p>	<p>Zmiana treści delegacji ustawowej w projektowanym art. 12m ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307) poprzez dopisanie możliwości określenia kategorii i statusu rejestru publicznego przez podmiot wydający rozporządzenie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 12m pkt 2 wprowadzono następującą zmianę:</p> <p>„2) sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym określenie kategorii i statusu rejestru publicznego w repozytorium interoperacyjności,”.</p> <p>W ramach repozytorium interoperacyjności będą przechowywane informacje o kategoriach i statusach rejestrów</p>

		<p>działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawy o kontroli w administracji rządowej)</p>	<p>2) sposób organizacji i kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, 3) szczegółowy opis sposobu prowadzenia repozytorium interoperacyjności, 4) szczegółowy opis sposobu realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności - mając na uwadze potrzebę zapewnienia interoperacyjności oraz zachowania spójnych standardów prezentacji danych w repozytorium interoperacyjności. Z powyższego wynika, że projektowany art. 12m nie zawiera delegacji ustawowej do określenia kategorii i statusu rejestru publicznego.</p>		<p>publicznych. Kategorie będą dotyczyły obszarów merytorycznych danych gromadzonych w rejestrze publicznym, a statusy – statusów funkcjonowania rejestrów publicznych takich, jak: planowany, udostępniony, planowany do wycofania, wycofany itp. Zarówno kategorie jak i statusy będą formą „kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności”.</p>
11.	MF	<p>Art. 1 pkt. 10 projektu ustawy (dotyczy dodanego art. 12k ust. 2 pkt 1 lit. i) oraz następnych</p>	<p>Uwaga redakcyjna: błędna numeracja w dodanym art. 12k ust. 2 pkt 1 lit. i) do l)</p>	<p>zmiana numeracji w dodanym art. 12k ust. 2 pkt 1 lit. i) na lit. h) i następnych</p>	<p>Uwaga uwzględniona Odpowiednia korekta została wprowadzona do projektu.</p>
12.	MF	<p>Art. 1 pkt 10 - art. 12k ust. 3 pkt 2.</p>	<p>W przepisie powinno znaleźć się sformułowanie „z zastrzeżeniem przepisów odrębnych”. Należy zwrócić uwagę, że istnieją rejestry, w których za kompletność i aktualność danych odpowiada szerszy krąg podmiotów– zastosowanie normy z pkt 3 może uniemożliwić ich prowadzenie (zob. rejestr prowadzony na podstawie art. 210 ustawy o finansach publicznych - za aktualność i kompletność informacji w rejestrze odpowiadają instytucje zgłaszające). [Departament IP zgłaszał</p>		<p>Wyjaśnienie Projektowane przepisy nie odnoszą się do kompletności i aktualności danych w rejestrach publicznych, ale do jakości: metadanych rejestrów publicznych, informacji o interfejsach programistycznych aplikacji systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych, wyników ocen interoperacyjności krajowej oraz sprawozdań</p>

			uwagę już w czerwcu 2023, w sprawie PR2.021.211.2023].		przedstawiających wyniki ocen interoperacyjności.
13.	GUGiK	<p>Art. 1 pkt 10 ustawy zmieniającej art. 12k ust. 4 UoI:</p> <p><i>4. Jeżeli rejestr publiczny jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego przez więcej niż jeden podmiot, do udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, a także do zapewnienia ich jakości, w tym poprawności, aktualności oraz kompletności, obowiązany jest podmiot, który nadzoruje prowadzenie rejestru publicznego</i></p>	<p>Pojawia się wątpliwość, czy przepis ten jest wystarczająco precyzyjny i czy w przypadku takich rejestrów jak: ewidencja gruntów i budynków (EGiB), geodezyjna ewidencja sieci uzbrojenia terenu (GESUT), podmiotem nadzorującym, na którym będzie spoczywać obowiązek przygotowania <i>informacji o interfejsie programistycznym aplikacji, zwanym dalej „API”</i>, jest Główny Geodeta Kraju, czy też może wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego (dalej: WINGiK) lub wojewoda.</p> <p>Zgodnie z art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151) (dalej: ustawa Pgik) organy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego to Główny Geodeta Kraju i wojewoda wykonujący zadania przy pomocy WINGiK jako kierownika inspekcji geodezyjnej i kartograficznej, wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie. Prowadzenie baz EGiB i GESUT zgodnie z art. 7d pkt 1 ustawy Pgik należy do zadań starosty, natomiast zgodnie z art. 7b ustawy Pgik to WINGiK kontroluje działania administracji geodezyjnej i kartograficznej. Jeżeli zatem będzie to WINGiK lub wojewoda, to pojawi się 16 identycznych wpisów o interfejsie przygotowanych dla każdego województwa.</p>	<p>4. Jeżeli rejestr publiczny jest prowadzony przy użyciu systemu teleinformatycznego przez więcej niż jeden podmiot, do udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, a także do zapewnienia ich jakości, w tym poprawności, aktualności oraz kompletności, obowiązany jest organ centralny, który nadzoruje prowadzenie rejestru publicznego.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Odniesienie w tym zakresie znajduje się w odpowiedzi na uwagę nr 8.</p>
14.	MRiT	Art. 1 pkt 10 (art. 12k ust. 4) zmienianej	<p>Pojawia się wątpliwość, czy zaproponowane brzmienie przepisu jest wystarczająco precyzyjne i czy w przypadku</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p>

		ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne)	<p>takich rejestrów jak: ewidencja gruntów i budynków (EGiB) oraz geodezyjna ewidencja sieci uzbrojenia terenu (GESUT), podmiotem nadzorującym, na którym będzie spoczywać obowiązek przygotowania informacji o interfejsie programistycznym aplikacji, zwanym dalej „API”, jest Główny Geodeta Kraju (GGK), czy też może wojewódzcy inspektorzy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego (WINGiK) lub wojewoda. Zgodnie z art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151) organy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego to GGK i wojewoda wykonujący zadania przy pomocy WINGiK jako kierownika inspekcji geodezyjnej i kartograficznej, wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie.</p> <p>Prowadzenie baz EGiB i GESUT zgodnie z art. 7d pkt 1 ww. ustawy należy do zadań starosty, natomiast zgodnie z art. 7b to WINGiK kontroluje działania administracji geodezyjnej i kartograficznej.</p> <p>Jeżeli zatem będzie to WINGiK lub wojewoda, to proponowana zmiana tylko częściowo rozwiązuje zgłaszany wcześniej problem, gdyż zamiast powiatowych 380 wpisów o interfejsie, pojawi się 16 identycznych wpisów przygotowanych dla każdego województwa.</p>		Odniesienie w tym zakresie znajduje się w odpowiedzi na uwagę nr 8.
15.	Minister Sprawiedliwości	Projektowany art. 12l ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów	Art. 36 ⁴ ust. 13 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2023 r. poz. 1984 ze zm.) reguluje warunki przekazywania danych ściśle określonego kręgowi podmiotów, wskazanemu w ust. 8. Warunki techniczne i organizacyjne	W ocenie Ministra Sprawiedliwości we wskazanym zakresie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2023 r. poz.	Wyjaśnienie Przepisy przywołanej ustawy oraz rozporządzenia nie wydają się kolidować z obowiązkami nakładanymi w projektowanym art. 12l, zgodnie z którym podmioty

		realizujących zadania publiczne (art. 1 pkt 10 projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawy o kontroli w administracji rządowej)	wykonania decyzji, o której mowa w ust. 13 określa wyłącznie rozporządzenie wydane przez Ministra Sprawiedliwości na podstawie art. 36 ⁴ ust. 17 u.k.w.h. Z kolei przy udostępnianiu, wymianie i weryfikacji danych za pośrednictwem zintegrowanego systemu informacji o nieruchomościach (art. 24b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1151 ze zm.) stosuje się wyłącznie art. 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne i to jedynie odpowiednio (art. 24b ust. 3). Tym samym, wskazany przepis projektu ustawy, nie powinien mieć zastosowania do ksiąg wieczystych.	1984 ze zm.), które jako przepisy szczególne do ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307) wyłączają zastosowanie tych ostatnich.	obowiązane na podstawie przepisów ustawowych do przekazywania danych podmiotom realizującym zadania publiczne stosują, w ramach przekazywania takich danych, rozwiązania zapewniające zgodność z metadanymi rejestrów publicznych i API systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych, o których mowa w art. 12k ust. 2 pkt 1 i 2.
16.	RCL	Art. 1 pkt 10 (art. 12m ustawy o informatyzacji)	W zakresie brzmienia upoważnienia ustawowego zawartego w art. 12m aktualne pozostają uwagi podniesione przez RCL w pkt 9 pisma z dn. 19 lipca br. – brak odniesienia się na poziomie ustawy, nawet w sposób minimalny, do kwestii funkcji repozytorium interoperacyjności, jego organizacji i kategoryzacji informacji w nim udostępnianych czy sposobu prowadzenia repozytorium, może narazić ww. upoważnienie na zarzut uzupełniania przepisów ustawy. Zagadnienie odpowiedniego ukształtowania przepisu art. 12m wymaga dopracowania	Należy dokonać odpowiedniego podziału regulacji w zakresie repozytorium interoperacyjności między ustawę a akt wykonawczy.	Uwaga częściowo uwzględniona Zaproponowano zmianę brzmienia art. 12k: „Art. 12k. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi repozytorium interoperacyjności. 2. Głównymi funkcjami repozytorium interoperacyjności są publikowanie i udostępnianie informacji służących zapewnieniu interoperacyjności. 3. Repozytorium interoperacyjności zawiera w szczególności następujące kategorie informacji (...).”. Zaproponowano również nowe brzmienie art. 12m: „Art. 12m. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do

					<p>spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) szczegółowe funkcje repozytorium interoperacyjności, 2) sposób kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, w tym określenie kategorii i statusu rejestru publicznego w repozytorium interoperacyjności, 3) szczegółowy sposób prowadzenia repozytorium interoperacyjności, 4) szczegółowy sposób realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych i informacji w repozytorium interoperacyjności <p>- mając na uwadze potrzebę zapewnienia interoperacyjności oraz zachowania spójnych standardów prezentacji danych w repozytorium interoperacyjności.”.</p> <p>W związku ze zmianą wprowadzoną w art. 12k wskazano, że w przepisach wydanych na podstawie art. 12m zostaną określone szczegółowe funkcje repozytorium interoperacyjności. Jednocześnie, projektodawca przyjął założenie kategoryzacji informacji, m.in. poprzez wskazanie takiego zorganizowania informacji,</p>
--	--	--	--	--	---

					jak podział na metadane rejestrów publicznych, informacje o interfejsach programistycznych aplikacji, wyniki ocen interoperacyjności krajowej itd.
17.	Minister Sprawiedliwości	Projektowany art. 12n ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (art. 1 pkt 10 projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawy o kontroli w administracji rządowej)	W omawianym projektowanym przepisie jako zasadę wskazano konieczność przeprowadzenia oceny interoperacyjności krajowej każdorazowo przed wprowadzeniem zmian w rejestrze publicznym lub w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji zadań publicznych (ust. 1). Jednocześnie określono, że przepisu ust. 1 nie stosuje się do działań prowadzonych w stosunku do systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych i rejestrów publicznych niewpływających na ich interoperacyjność (...) (ust. 4). Stosowanie powyższego może budzić wątpliwości w praktyce związane z tym, że w istocie ust. 4 również wymaga oceny czy wprowadzane zmiany wpływają na interoperacyjność, co oznacza <i>de facto</i> każdorazową konieczność przeprowadzenia tejże oceny.	Proponuje się w ust. 1 zastąpić kropkę przecinkiem i dopisać „jeżeli zmiany te wpływają na inne podmioty publiczne.”	Wyjaśnienie Z projektowanego art. 12n ust. 4 wynika wprost, że nie przeprowadza się oceny interoperacyjności krajowej, jeżeli prowadzone działania nie wpływają na interoperacyjność systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych i rejestrów publicznych, tj. zmiany wprowadzane w systemach i rejestrach nie wpływają na inne podmioty publiczne. Zgodnie z art. 12n ust. 1 podmiot realizujący zadania publiczne przeprowadza ocenę interoperacyjności krajowej każdorazowo przed wprowadzeniem zmian w rejestrze publicznym lub w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji zadań publicznych. Jednak zgodnie z art. 12n ust. 4 oceny takiej nie przeprowadza się w przypadku działań prowadzonych w stosunku do systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych i rejestrów publicznych niewpływających na ich interoperacyjność , w szczególności niewpływających na interoperacyjność konserwacji

					<p>oprogramowania bez wprowadzania istotnych zmian i aktualizacji w zakresie bezpieczeństwa lub aktualizacji technicznych.</p> <p>Zgodnie z definicją ustawową interoperacyjność to zdolność podmiotów do współdziałania poprzez wymianę danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Zatem w kontekście art. 12n ust. 4 należy w pierwszej kolejności ocenić, czy planowane do wprowadzenia zmiany będą wpływać na inne podmioty publiczne. W przypadku odpowiedzi negatywnej oceny interoperacyjności krajowej nie przeprowadza się. Należy podkreślić, że ocena interoperacyjności krajowej zawiera:</p> <p>1) opis wpływu zmian wprowadzanych w systemie teleinformatycznym służącym do realizacji działań publicznych lub w rejestrze publicznym na podmioty publiczne;</p> <p>2) opis działań podjętych oraz planowanych do podjęcia w celu minimalizacji lub usunięcia negatywnego wpływu zmian na podmioty publiczne;</p> <p>3) informację o negatywnym wpływie zmian na podmioty publiczne, który nie zostanie usunięty w ramach działań, o których mowa w pkt 2.</p>
--	--	--	--	--	--

					Oznacza to, że analiza występowania wpływu na inne podmioty publiczne nie może być utożsamiona z przeprowadzeniem oceny interoperacyjności krajowej, na którą składają się wymienione wyżej punkty 1-3.
18.	MSWiA	Art. 1 pkt 11 lit. e (art. 13 ust. 5 ustawy zmienianej)	Proponuje się dokonać weryfikacji, czy wszystkie wskazane w pkt. 1-7 informacje o API będą możliwe do wykazania przez organy publiczne.		<p>Wyjaśnienie:</p> <p>W opinii projektodawcy organ udostępniający API publicznego systemu teleinformatycznego ma wiedzę i potencjał do udostępnienia informacji o takim API.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że organy publiczne są w stanie wykazać informacje dotyczące API, przykłady na stronach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cyfrowa Piaskownica Administracji: https://cpa.gov.pl/store/apis/list - Portal Otwartych Danych: https://dane.gov.pl/pl/knowledgebase/useful-materials/api-partnerow-w-otwarte-dane-plus <p>Zgodnie z art. 12k ust. 4: „Podmiot prowadzący rejestr publiczny przy użyciu systemu teleinformatycznego lub używający systemu teleinformatycznego do realizacji zadań publicznych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udostępnia informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1-4, albo wskazuje podstawę prawną nieudostępnienia takich informacji; (...).” <p>Oznacza to, że w przepisach nowelizacji ustawy zdefiniowano</p>

					uprawnienie do nieudostępniania informacji z art. 13 ust. 5 pkt 1-7 w przypadku występowania przepisów ustanawiających ochronę dla takich informacji.
19.	Minister Sprawiedliwości	Projektowany art. 14 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (art. 1 pkt 13 projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawy o kontroli w administracji rządowej)	Zasady prowadzenia ksiąg wieczystych, Krajowego Rejestru Sądowego, Krajowego Rejestru Zadłużonych oraz rejestru zastawów sądowych jako rejestrów publicznych, w których wpisy dokonywane są w drodze postępowań sądowych uregulowane są na poziomie ustawowym wyłącznie w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2023 r. poz. 1984 ze zm.), ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 ze zm.), ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979) i ustawie z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1909 ze zm.) oraz ustawie z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów. W związku z powyższym omawiane przepisy nie powinny mieć zastosowania do wskazanych rejestrów.	W ocenie Ministra Sprawiedliwości we wskazanym zakresie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2023 r. poz. 1984 ze zm.), ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 ze zm.), ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 979) i ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1909 ze zm.) oraz ustawie z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów które jako przepisy szczególne do ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania	Wyjaśnienie: Zasady prowadzenia przywołanych rejestrów publicznych określa również ustawa o informatyzacji, w szczególności art. 14 obecnie obowiązującej ustawy. Szczegółowe zasady prowadzenia wskazanych rejestrów są określone w przywołanych w treści uwagi aktach prawnych. Proponowane przepisy art. 14 ust. 1a i 1b ustawy o informatyzacji wprowadzają ogólną zasadę dostarczania danych do rejestru publicznego oraz udostępniania danych z tego rejestru drogą elektroniczną, w szczególności przez API systemów teleinformatycznych, przy użyciu których jest zapewniany dostęp do rejestru publicznego. Jeżeli w przepisach szczegółowych uregulowano inny sposób

				publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307) wyłączają zastosowanie tych ostatnich.	dostarczania danych do tego rejestru oraz udostępniania danych z tego rejestru, w szczególności wyłączający drogę elektroniczną i API, to przepisy szczegółowe będą miały prymat nad art. 14.
20.	MSWiA	Art. 1 pkt 13 lit. b (w zakresie dotyczącym art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej)	Proponuje się dokonać weryfikacji, czy wskazane w pkt. 1-4 informacje będą możliwe do wykazania przez podmiot prowadzący rejestr publiczny – ze względu na jego zasoby organizacyjno-techniczne.		<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zgodnie z nową definicją rejestr publiczny to „uporządkowany zbiór danych służący do realizacji zadań publicznych, prowadzony na podstawie przepisów ustawowych, przez podmiot realizujący zadania publiczne”.</p> <p>Z tego względu obowiązki wynikające z art. 14 ust. 1a ustawy o informatyzacji dotyczyć będą jedynie podmiotów, które prowadzą rejestry powołane na podstawie przepisów rangi ustawowej.</p> <p>Informacje, które podmiot będzie przekazywał do repozytorium interoperacyjności (a więc wykazywał) na podstawie proponowanego art. 14 ust. 1a, zostały określone w pkt 3 i 4, gdzie wskazano, że podmiot prowadzący rejestr publiczny (...) jest obowiązany „3) opracować i aktualizować:</p> <p>a) listę słowników, schematów klasyfikacyjnych, taksonomii oraz list kodowych dla danych gromadzonych w rejestrze publicznym,</p>

					<p>b) warunki oraz procedurę dostępu do danych gromadzonych w rejestrze publicznym,</p> <p>c) warunki ponownego wykorzystania danych gromadzonych w rejestrze publicznym,</p> <p>d) procedurę zgłaszania niezgodności danych w rejestrze publicznym ze stanem faktycznym – w przypadku gdy taka procedura nie została określona w przepisach regulujących funkcjonowanie rejestru publicznego;</p> <p>4) zapewniać prowadzenie pojedynczego punktu kontaktowego dla rejestru publicznego, poprzez który są udzielane informacje pozwalające na zapewnienie interoperacyjności w odniesieniu do prowadzonego rejestru publicznego.”</p> <p>Wymagania płynące z art. 14 ust. 1a pkt 3 lit. a podmiot prowadzący rejestr publiczny może spełnić bez nadmiernego nakładu pracy w odniesieniu do danych przetwarzanych w prowadzonym przez ten podmiot rejestrze, w celu zapewnienia interoperacyjności rejestrów publicznych.</p> <p>Na podstawie § 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu, zakresu i trybu udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym (Dz.U. z 2018 r. poz. 29) „Podmiot prowadzący rejestr</p>
--	--	--	--	--	--

					<p>informuje w sposób powszechnie dostępny, w tym w Biuletynie Informacji Publicznej, o warunkach, sposobie, zakresie i terminie udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze oraz o formie, w której dane są udostępniane.”.</p> <p>W związku z powyższym analogiczne zakresowo wymagania jak proponowane w art. 14 ust. 1a pkt 3 lit. b zostały już postawione w przytoczonym rozporządzeniu.</p> <p>Wymagania wynikające z art. 14 ust. 1a pkt 3 lit. c - w przypadku udostępniania z rejestru otwartych danych - są możliwe do określenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o otwartych danych i ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz.U. z 2023 r. poz. 524).</p> <p>Wymagania wynikające z art. 14 ust. 1a pkt 3 lit. d (dotyczące procedury zgłaszania niezgodności danych w rejestrze publicznym ze stanem faktycznym) podmiot może spełnić bez nadmiernych nakładów pracy (w przypadku, gdy taka procedura nie została określona w przepisach regulujących funkcjonowanie rejestru publicznego).</p> <p>W przypadku pkt 4 – obecnie każdy gestor rejestru publicznego jest zobowiązany do udzielania informacji na temat tego rejestru.</p>
--	--	--	--	--	---

					Wprowadzenie instytucji pojedynczego punktu kontaktowego służy ujednoliceniu danych kontaktowych właściwej instytucji. Zakres niezbędnych danych kontaktowych zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 12m.
21.	RCL	Art. 1 pkt 13 lit. f (art. 14 ust. 9 ustawy o informatyzacji)	Nie jest jasna intencja dodania do projektowanej regulacji przepisu ust. 9, który wydaje się nie być stricte powiązany z materią będącą przedmiotem uregulowania art. 14, a ponadto może budzić wątpliwości przy stosowaniu prawa. Stanowi on, że „podmiot otrzymujący dane z rejestru publicznego jest obowiązany do ich ochrony na poziomie nie mniejszym niż ten, który ma zastosowanie w tym rejestrze”. Zauważenia wymaga, że zmieniana ustawa stanowi o pewnych „poziomach” bezpieczeństwa jedynie w kontekście uwierzytelniania z wykorzystaniem środków identyfikacji elektronicznej (zob. art. 20a ust. 1a). Odnosząc się natomiast do obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne czy podmiotów publicznych w kontekście ochrony danych, należy podkreślić, że przedmiotowa kwestia jest regulowana przepisami odrębnych ustaw, które stanowią podstawę dla działania danego rejestru publicznego	Wyjaśnienie ratio legis wprowadzanej regulacji art. 14 ust. 9 ustawy o informatyzacji, co pozwoli na właściwe ukształtowanie przepisu, jego korektę bądź usunięcie.	Wyjaśnienie: Art. 14 reguluje kwestie prowadzenia rejestrów publicznych, w tym udostępniania danych z rejestru publicznego. Art. 14 ust. 9 odnosi się do postępowania podmiotów w stosunku do danych udostępnionych z rejestrów publicznych. Podobny przepis znajduje się w § 11 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 773) zwanego dalej „KRI”; „Podmiot otrzymujący informacje z rejestru publicznego w drodze wymiany jest obowiązany do jej ochrony na poziomie nie mniejszym niż ten, który ma zastosowanie w tym rejestrze.” Intencją projektodawcy jest wyniesienie tego obowiązku na poziom ustawowy tak, aby nie było

					<p>wątpliwości co do istotności i oddziaływania tej normy prawnej. Projektowana ustawa ma charakter horyzontalny w odniesieniu do rejestrów publicznych. Przywołany przepis nakłada na podmioty obowiązek ochrony danych z rejestru publicznego na poziomie nie mniejszym niż ten, który ma zastosowanie w tym rejestrze. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby przepisy odrębnych ustaw, stanowiących podstawę dla działania danego rejestru publicznego, nakładały obowiązek ochrony danych otrzymanych z rejestru publicznego na poziomie wyższym – lub w specyficznych przypadkach na poziomie niższym – niż ten, który ma zastosowanie w tym rejestrze.</p>
22.	RCL	Art. 1 pkt 18 (art. 17a–17l ustawy o informatyzacji)	<p>Projektowane zmiany dotyczące utworzenia Komitetu do spraw Cyfryzacji w miejsce obecnie funkcjonującego Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji w dalszym ciągu budzą wątpliwości i będą wymagały odpowiedniej modyfikacji. Projektodawca, w odpowiedzi na uwagi RCL zawarte w piśmie z dn. 19 lipca br. (pkt 33 tabeli uwag zgłoszonych w uzgodnieniach, zawartej w dokumentacji przekazanej pod obrady Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji), stanowi iż charakter prawny Komitetu ma być tożsamy z charakterem Komitetu do Spraw Europejskich, a „tworzony” Komitet ma pełnić rolę koordynującą w zakresie współpracy członków Rady Ministrów oraz</p>	<p>Konieczna jest pogłębiona analiza proponowanych przepisów w zakresie Komitetu do spraw Cyfryzacji i ich korekta w sposób określony w uwadze – przy czym, z uwagi na systemowy charakter wprowadzanych zmian – mogą być one przedmiotem uwag także na dalszych etapach prac legislacyjnych.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona W ocenie projektodawcy umocowanie funkcjonowania nowego Komitetu do spraw Cyfryzacji na gruncie ustawy jest niezbędne ze względu na charakter zadań i cel działania tworzonego Komitetu. Komitet będzie realizował nie tylko zadania, których zakres obejmuje zadania dotychczas realizowane przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, ale będzie także odpowiadał za zapewnienie koordynacji i wsparcia działań związanych z informatyzacją oraz wsparcie rozwoju cyfrowego</p>

		<p>innych organów administracji rządowej w sprawach związanych z informatyzacją. W związku z powyższym planowane jest uwzględnienie Komitetu w rządowym procesie legislacyjnym i odpowiednia zmiana Regulaminu pracy Rady Ministrów. Podkreślenia wymaga, że nie będzie możliwe upoważnienie Komitetu do rozstrzygnięcia o treści rozporządzenia lub zarządzenia Prezesa Rady Ministrów oraz rozporządzenia ministra kierującego działem administracji rządowej, ponieważ – zgodnie z Konstytucją RP (art. 148 oraz art. 149) – za wydanie a tym samym treść tych aktów normatywnych są odpowiedzialni odpowiednio Prezes Rady Ministrów oraz właściwi ministrowie (dot. art. 17a ust. 1 pkt 1 lit. c i d).</p> <p>Ponadto, w zakresie projektowanego art. 17h dotyczącego podejmowania rozstrzygnięć przez Komitet, należy – w przypadku braku uzgodnienia stanowisk – zgodnie ze zgłaszanym postulatem RCL – wzorować się na przepisie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Komitecie do Spraw Europejskich, który stanowi, że „W przypadku braku uzgodnienia Przewodniczący Komitetu, w porozumieniu z członkiem Komitetu właściwym ze względu na przedmiot sprawy, będzie sporządzał protokół rozbieżności podlegający rozpatrzeniu przez Radę Ministrów”. Obecnie projektowane rozwiązanie zakłada w przypadku braku możliwości osiągnięcia uzgodnienia, poddanie głosowaniu projektu rozstrzygnięcia, z inicjatywy Przewodniczącego Komitetu (w razie</p>	<p>państwa, w tym w zakresie koordynacji realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu. Umocowanie Komitetu na poziomie ustawy pozwoli na sprawniejsze wykonywanie zadań dotychczas wykonywanym przez obecnie istniejący Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji oraz lepszą koordynację, stabilność oraz trwałość mechanizmu dotyczącego właściwego przebiegu procesu transformacji cyfrowej państwa, a w szczególności administracji publicznej.</p> <p>Zaproponowano nowe brzmienie art. 17a:</p> <p>„Art. 17a. Komitet do spraw Cyfryzacji, zwany dalej „Komitetem” zapewnia koordynację i wsparcie działań związanych z informatyzacją, w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpatrywania i przyjmowania stanowiska Komitetu w zakresie projektów dokumentów rządowych: <ol style="list-style-type: none"> a) ustawy, b) aktu normatywnego Rady Ministrów, c) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów lub ministra, d) zarządzenia Prezesa Rady Ministrów; 2) rozpatrywania i przyjmowania stanowiska Komitetu w zakresie projektów dokumentów
--	--	--	--

			<p>równej liczby głosów rozstrzygać ma głos Przewodniczącego Komitetu), a także jedynie możliwość zgłoszenia do protokołu odrębnego stanowiska w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego na posiedzeniu Komitetu. Takie regulacje nie są spójne z procedurą rozpatrywania rozbieżności określoną w Regulaminie pracy Rady Ministrów i wymagają korekty.</p> <p>RCL podtrzymuje także wątpliwości, i propozycje ich uniknięcia, wyrażone w uwadze nr 12 lit. b pisma z dn. 19 lipca br., dotyczące możliwości rozstrzygania przez Komitet w stosunku do przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu podmiotów, które nie znajdują się w strukturze administracji rządowej, ale należą do władzy sądowniczej lub ustawodawczej albo są podmiotami prawa prywatnego, z komponentem publicznym wynikającym ze struktury właścicielskiej (pozytywna opinia Komitetu ma być warunkiem realizacji przedsięwzięcia i jego finansowania ze środków publicznych – projektowany art. 17b ust. 2)</p>	<p>rządowych, innych niż określone w pkt 1, w szczególności stanowisk rządu, strategii, polityk, programów, planów, standardów, rekomendacji, wytycznych, w tym w sprawie:</p> <p>a) procedur realizowania zadań publicznych drogą elektroniczną,</p> <p>b) wskazywania kluczowych kierunków interwencji oraz potrzeb podjęcia działań związanych z informatyzacją państwa;</p> <p>3) monitorowania lub opiniowania przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu realizowanych przez podmioty publiczne oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w zakresie ich założeń oraz postępów i efektów ich realizacji:</p> <p>a) niezależnie od ich wartości – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu realizujących co najmniej jedno z działań, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a–d oraz h lub w art. 3 pkt 6 lit. f w odniesieniu do lit. a-d, planowanych do finansowania z udziałem środków Unii Europejskiej lub środków z innych źródeł zagranicznych,</p> <p>b) których wartość przekracza 5 mln zł – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu realizujących co najmniej jedno z działań, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. a–d oraz h</p>
--	--	--	---	--

					<p>lub w art. 3 pkt 6 lit. f w odniesieniu do lit. a–d, planowanych do finansowania z udziałem innych środków niż w lit. a, c) których wartość przekracza 15 mln zł – w przypadku przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. e lub f w odniesieniu do lit. e</p> <p>– z wyłączeniem przedsięwzięć informatycznych jednostek samorządu terytorialnego i ich organów, samorządowych zakładów budżetowych, samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu realizacji zadań publicznych.</p> <p>4) monitorowania oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w zakresie realizacji strategii;</p> <p>5) monitorowania oraz przyjmowania stanowiska Komitetu w zakresie realizacji innych dokumentów o charakterze strategicznym, polityk i programów rozwoju związanych z informatyzacją, wskazanych przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.”.</p> <p>W ocenie Ministerstwa Cyfryzacji konieczne jest pozostawienie w projekcie rozwiązania, które umożliwi opiniowanie rozporządzeń poszczególnych ministrów przez Komitet, ze względu na fakt, że kluczowe</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>kwestie z punktu widzenia informatyzacji i aspektów, o których mowa w art. 17b ust. 1, w tym zapewnienia zgodności z AIP i interoperacyjności, dotyczące systemów teleinformatycznych lub rejestrów są zawarte w dużej mierze w tej kategorii aktów prawnych. Na poziomie ustaw określone są ogólne parametry, które nie są wystarczające dla weryfikacji aktów prawnych oraz przedsięwzięć informatycznych mających na celu wdrożenie systemów lub rejestrów określonych aktami prawnymi pod kątem ww. aspektów.</p> <p>W zakresie projektowanego art. 17b ust. 2 Ministerstwo Cyfryzacji wyjaśnia, że przedsięwzięcia realizowane przez podmioty publiczne powinny spełniać warunki określone w art. 17b ust 1. Niezbędne jest zatem wyznaczenie organu weryfikującego ten aspekt, szczególnie, że przedsięwzięcia takie są finansowane ze środków publicznych lub mają bezpośredni wpływ na systemy i rejestry (przepływy, wymiana danych) innych podmiotów publicznych. Aktualnie Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji jest organem, który weryfikuje ich spełnienie wyłącznie w zakresie przedsięwzięć administracji rządowej, w tym jednostek przez nią nadzorowanych i podległych.</p>
--	--	--	--	--	--

					<p>Ponieważ systemy innych podmiotów publicznych niebędących podmiotami administracji rządowej, współpracują z systemami administracji rządowej i są finansowane ze środków publicznych, powinny być przedmiotem opiniowania przez Komitet, który powinien wydać opinię w zakresie założeń takiego przedsięwzięcia i spełniania przez nie warunków wynikających z art. 17b ust 1. To właśnie wydanie opinii przez nowopowstały Komitet będzie najbardziej efektywnym finansowo i organizacyjnie rozwiązaniem.</p> <p>W zakresie art. 17h ust. 3 zaproponowano korektę brzmienia:</p> <p>„3. W przypadku, gdy osiągnięcie uzgodnienia nie jest możliwe, Przewodniczący Komitetu, w porozumieniu z członkiem Komitetu właściwym ze względu na przedmiot sprawy, sporządza protokół rozbieżności, który podlega rozpatrzeniu przez Radę Ministrów.”.</p> <p>W związku z potrzebą zapewnienia ciągłości w zakresie koordynacji procesów informatyzacji w państwie, w ocenie Ministerstwa Cyfryzacji niezbędne jest wprowadzenie przepisu przejściowego, umożliwiającego kontynuowanie przez nowy</p>
--	--	--	--	--	--

					<p>Komitet do spraw Cyfryzacji realizacji zadań i procesów, które zostały rozpoczęte w ramach Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji.</p> <p>Propozycja brzmienia art. 4:</p> <p>„Zadania Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, utworzonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050), niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się zadaniami Komitetu w rozumieniu niniejszej ustawy.”.</p> <p>Takie rozwiązanie pozwoli na sprawne zakończenie będących w toku zadań, dotychczas realizowanych przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, przy jednocześnie realizacji przez powstały Komitet nowych zadań, wynikających z wprowadzanych regulacji.</p> <p>W ocenie Ministerstwa Cyfryzacji rozpoczęcie prac przez nowoutworzony Komitet powinno nastąpić w dniu wejścia w życie ustawy, tj. 14 dni od jej ogłoszenia.</p> <p>W związku z tym Ministerstwo Cyfryzacji będzie dążyło do wygaszenia mocy zarządzenia nr 48 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie Komitetu Rady Ministrów do spraw</p>
--	--	--	--	--	--

					Cyfryzacji w umożliwiającym to terminie.
23.	MSWiA	Art. 1 pkt 18 (art. 17a – 17l ustawy zmienianej)	Brak jest zasadności powołania nowego urzędu centralnego - nowego regulatora rynku - tj. Komitetu do spraw Cyfryzacji, który zastąpić by miał Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji. W ocenie DBI MSWiA właściwszym rozwiązaniem jest utrzymanie nadal funkcjonującego Komitetu RM do Spraw Cyfryzacji. Utrzymanie obecnego stanu prawnego pozwala ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oddziaływać zgodnie z jego właściwością na właściwy poziom bezpieczeństwa systemów implementowanych w administracji publicznej, w tym na zdolność proponowanych rozwiązań do zarządzania kryzysowego i ochrony ludności oraz do działania w stanach kwalifikowanych, w tym do zwalczania zagrożeń i przestępczości w cyberprzestrzeni.	Rezygnacja z przepisów we wskazanym zakresie.	Wyjaśnienie: Umocowanie Komitetu w akcie rangi ustawowej zapewni sprawniejsze wykonywanie zadań dotychczas wykonywanym przez obecnie istniejący Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji oraz lepszą koordynację, stabilność oraz trwałość mechanizmu dotyczącego właściwego przebiegu procesu transformacji cyfrowej państwa, a w szczególności administracji publicznej
24.	ZUS	Art. 1 pkt 18 – art. 17b ust. 2 (Komitet do spraw Cyfryzacji)	Poważne zastrzeżenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych budzi kompetencja nowoprojektowanego Komitetu Cyfryzacji w zakresie uzależnienia od zgody Komitetu możliwości finansowania ze środków publicznych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu. Zgodnie z uzasadnieniem rządowego projektu ustawy zadaniem Komitetu do spraw Cyfryzacji będzie zapewnienie koordynacji i wsparcia działań związanych z informatyzacją oraz wsparcie rozwoju cyfrowego państwa. Rozwiązania dotyczące Komitetu mają wpłynąć również na wzmocnienie koordynacji realizacji przedsięwzięć		Wyjaśnienie: Długość procesu opiniowania przez nowopowstały Komitet do spraw Cyfryzacji zależeć będzie przede wszystkim od jakości dokumentacji wnoszonych do Komitetu. W przypadku Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji w nadzwyczajnych, niemożliwych do przewidzenia wcześniej sytuacjach, możliwe było przeprowadzenie procesu w okresie krótszym niż 3 tygodnie. Ministerstwo Cyfryzacji wskazuje, że zgodnie z założeniami prace Komitetu do spraw Cyfryzacji będą

		<p>informatycznych o publicznym zastosowaniu poprzez zapewnienie ich spójności z działaniami strategicznymi państwa, w tym zgodności z przygotowywanym dokumentem strategicznym z zakresu informatyzacji państwa oraz z założeniami Architektury Informatycznej Państwa.</p> <p>Mając na uwadze definicję przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu, projekty, które będą wymagały pozytywnej opinii Komitetu, a znajdą zastosowanie do ZUS, będą dotyczyć zespołów działań organizacyjnych i technicznych, w szczególności projektów informatycznych, służących realizacji zadań publicznych drogą elektroniczną, obejmujących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) budowę systemu teleinformatycznego służącego realizacji zadania publicznego, w tym umożliwiającego wymianę danych z podmiotami publicznymi, 2) utworzenie rejestru publicznego, 3) udostępnianie zasobu informacyjnego podmiotu publicznego w postaci elektronicznej, 4) wdrożenie usługi publicznej świadczonej drogą elektroniczną, 5) wsparcie rozwoju społeczeństwa informacyjnego, 6) rozszerzenie zakresu, zmianę funkcjonalności lub zmianę technologiczną produktów działań wymienionych w pkt 1-4 - planowanych do finansowania z udziałem środków Unii Europejskiej lub z innych źródeł zagranicznych (dot. pkt 1-6), albo - planowanych do finansowania z udziałem innych środków niż środki Unii 	<p>mogły być realizowane zarówno w trybie posiedzeń, jak w trybie obiegowym. Odpowiednia regulacja znajdzie się w regulaminie określającym sposób i tryb działania Komitetu.</p> <p>W ocenie Ministerstwa Cyfryzacji w momencie rozpoczęcia procesu zamówienia publicznego, dotyczącego ewentualnego przedsięwzięcia informatycznego, wszystkie informacje niezbędne do zaprezentowania założeń takiego przedsięwzięcia powinny być znane. Dlatego istnieje możliwość równoległego prowadzenia obu procesów, tj. procesu dotyczącego zamówienia publicznego oraz procesu uzyskiwania opinii Komitetu. Okres 61 dni co do zasady powinien być wystarczającym okresem, pozwalającym na uzyskanie opinii nowopowstałego Komitetu. Proces opiniowania oraz realizacji zamówienia publicznego dotyczą etapu/fazy planowania projektu. Natomiast warunek, wprowadzany w art. 17b ust. 2, dotyczył będzie etapu/fazy realizacji projektu. Aktualnie Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji opiniuje projekty, których produkty są obwarowane sztywnymi założeniami technologicznymi, nie stanowi to przeciwwskazań dla przeprowadzenia pełnej oceny przedsięwzięcia pod kątem</p>
--	--	---	--

		<p>Europejskiej czy inne źródła zagraniczne, których wartość przekracza 5 mln (dot. pkt 1-6).</p> <p>Każdy rozważany projekt będzie musiał zatem każdorazowo zostać poddany ocenie, czy spełnia ww. kryteria (przedmiotowe i kwotowe) i na podstawie wyników tej oceny, Zakład będzie podejmował decyzję, czy projekt wymaga opinii Komitetu do spraw Cyfryzacji, czy nie jest ona konieczna. Powyżej wskazany zakres przedmiotowy jest bardzo szeroki i obejmuje znaczną część projektów realizowanych przez Zakład w celu wykonania zobowiązań nałożonych przez przepisy. W projekcie ustawy proponuje się uzależnienie możliwości finansowania ze środków publicznych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu od pozytywnej oceny Komitetu, dotyczącej założeń przedsięwzięcia informatycznego.</p> <p>Zakład nie kwestionuje zasadności koordynacji realizacji przedsięwzięć informatycznych w skali całego państwa. Niemniej konieczność uzyskania zatwierdzenia każdego z ww. przedsięwzięcia informatycznego o publicznym zastosowaniu o wartości powyżej 5 mln zł może wpływać na czas udzielenia zamówienia, a co za tym idzie na zdolność Zakładu do realizacji ustawowych obowiązków. Należy zaznaczyć, że zgodnie z projektem ustawy zasady działania Komitetu zostaną określone w regulaminie, a zatem obecnie trudno jest przewidzieć częstotliwość posiedzeń Komitetu, jak</p>	<p>zgodności z Architekturą Informacyjną Państwa, a docelowo nie będzie stanowiło przeszkody w ocenie w kontekście aspektów, o których mowa w art 17b ust 1. W ocenie Ministerstwa Cyfryzacji zadania Komitetu realizowane w zakresie przedsięwzięć informatycznych, nie ograniczają kompetencji jakiegokolwiek innego organu, kompetencji, które zasadniczo odnoszą się do produktów realizowanego przedsięwzięcia, a nie samego przedsięwzięcia. Proces opiniowania dotyczy przedsięwzięcia jako całości i uwzględnił będzie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • konieczność zachowania zgodności produktów przedsięwzięcia z opisującymi je aktami prawnymi, • efektywność i zasadność przyjętych założeń projektowych organizacyjnych, merytorycznych i technicznych • spełnienie przez przedsięwzięcie, jak i jego produkty, warunków, o których mowa w art 17b ust 1. <p>Proponowane przepisy dotyczące zadań Komitetu i potrzeba wzmocnienia koordynacji działań w obszarze informatyzacji i weryfikacji aspektów, o których mowa w pkt 17b ust. 1 wynikają z braku pełnej informacji o przedsięwzięciach realizowanych</p>
--	--	---	---

		<p>również szczegółowość badania każdego z przedsięwzięć. Przyjmując ostrożne założenia można jednak zakładać, że uzyskanie zgody na dane przedsięwzięcie może potrwać 2-3 miesiące (szczególnie, gdy zaistnieje potrzeba składania dodatkowych wyjaśnień). Szczególnym rodzajem zamówień, które są realizowane w Zakładzie, są zamówienia wynikające z konieczności wdrożenia zmian legislacyjnych. Truizmem jest stwierdzenie, że znaczna część z tych zmian cechuje się krótkim vacatio legis. W skrajnych wypadkach ustawodawca w ogóle zwalnia niektóre zamówienia spod reżimu działania przepisów o zamówieniach publicznych. Pozwala to na szybkie zawarcie umów mających na celu modyfikację zmian w systemach informatycznych Zakładu – ustalenie warunków zamówienia oraz negocjacje trwają przeważnie nie dłużej niż kilka tygodni (wykaz umów zawartych na podstawie szczególnych wyłączeń ustawowych został zawarty w tabeli nr 1). W tym trybie były zawierane umowy mające na celu umożliwienie wypłaty świadczeń 500+, obsługę Rodzinnego Kapitału Opiekuńczego, świadczenia wspierającego dla osób z niepełnosprawnością, a także wdrożenia „wakacji składkowych”, obsługi wniosku „aktywny rodzic” itp. W wypadku tego rodzaju umów jakiegokolwiek opóźnienie w ich zawarciu, wynikające z potrzeby opiniowania przez Komitet ds. Cyfryzacji, w zasadzie niweczy możliwość wdrożenia zmian w zakładanym przez Ustawodawcę terminie. W załączonej tabeli nr 2</p>	<p>przez podmioty publiczne. Przedsięwzięcia takie powinny być poddawane procedurze weryfikacji zgodności ich produktów z Architekturą Informacyjną Państwa czy interoperacyjności, niezależnie od pilności ich realizacji. Jednocześnie, w ocenie Ministerstwa Cyfryzacji, istnieje ryzyko, że wyłączenie zmian dokonywanych w istniejących produktach przedsięwzięć, z zakresu przedsięwzięć, które są opiniowane przez Komitet będzie interpretowane rozszerzająco i wykorzystywane do określania w taki sposób gruntownej (nie całkowitej) przebudowy systemu, co może mieć istotne znaczenie dla zasadności jego realizacji i jego wpływu na inne podmioty publiczne. Wskazany cel ustawy nie może zostać zrealizowany poprzez coroczne przedstawianie informacji o planowanych zakupach informatycznych. Procedura ta pozostaje bez wpływu na działania wynikające z celu ustawy, a w szczególności w jej ramach nie jest weryfikowana zgodności podejmowanych działań z AIP, interoperacyjność systemów i rejestrów i inne aspekty, o których mowa w art. 17b ust 1. Na jej podstawie nie jest także możliwa ocena efektywności wydawania środków publicznych.</p>
--	--	--	---

		<p>wskazano czas trwania poszczególnych postępowań w sprawie udzielenia zamówienia publicznego, prowadzonych w reżimie ustawy Prawo zamówień publicznych (bez zamówień w zakresie cyberbezpieczeństwa). Realizacja poszczególnych czynności powoduje, że dla postępowań związanych ze zmianami IT (nie tylko legislacyjnymi) średni czas od przygotowania przez odpowiedzialną komórkę wniosku zakupowego do wszczęcia postępowania wynosi 61 dni. Z kolei średni czas trwania postępowania w sprawie zamówienia publicznego od wszczęcia postępowania do zawarcia umowy wynosi 125 dni. Jeżeli weźmiemy pod uwagę, że w średnim czasie trwania postępowania ujęto zamówienia udzielane w trybie z wolnej ręki, a także większy stopień skomplikowania zamówień o wartości powyżej 5 mln zł, to czas trwania postępowań podlegających ocenie Komitetu jest dłuższy niż wskazana przeciętna. Przyczyny takiego stanu rzeczy są w dużej mierze niezależne od Zakładu, są nimi przede wszystkim pytania do treści Specyfikacji Warunków Zamówienia oraz wnoszone przez wykonawców środki ochrony prawnej (odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej i skargi do Sądu Okręgowego w Warszawie). W rekordowym postępowaniu na świadczenie usług wsparcia eksploatacji i utrzymania KSI ZUS, wniesiono 11 odwołań do KIO oraz 6 skarg do sądu, co skutkowało tym, że czas trwania postępowania wyniósł 852 dni, natomiast w postępowaniu na rozwój i utrzymanie Portalu Klienta oraz Szyny</p>		
--	--	--	--	--

			<p>Usług (ESB) w ramach Platformy Usług Elektronicznych w Centrali ZUS wniesiono 7 odwołań do KIO, 6 skarg do sądu, a postępowanie trwało 909 dni. Odrębną kategorię zamówień realizowanych przez Zakład w związku z pracami legislacyjnymi lub optymalizacją, są zmiany w systemie KSI ZUS dokonywane na podstawie umów wykonawczych do umowy ramowej. Zamówienia te, niekiedy o znacznej wartości, ograniczają się zwykle do dodania lub zmiany funkcjonalności istniejącego systemu w warstwie aplikacyjnej. Zgodnie z projektem ustawy, takie zmiany wymagać będą pozytywnej oceny Komitetu.</p> <p>Przedstawione pokrótce przedsięwzięcia informatyczne Zakładu w ostatnich kilku latach na ogół polegają na rozbudowie i dostosowaniu istniejących systemów informatycznych do nowych lub zwiększonych zadań Zakładu, a zdecydowanie rzadziej polegają na zmianie istniejących technologii. Możliwość takiej zmiany jest w dużej mierze determinowana wykorzystywanymi przez Zakład technologiami. Na przykład największy system informatyczny w Polsce, jakim jest Kompleksowy System Informatyczny Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (KSI ZUS), jest zbudowany w oparciu o technologię IBM Mainframe, co determinuje odpowiednie zakupy w zakresie sprzętu, środowiska operacyjnego, programów bazodanowych i narzędziowych. W tej sytuacji analiza Komitetu ds. Cyfryzacji ograniczać się może do elementów zamówienia, a nie kierunku rozwoju systemu.</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>Projekt ustawy zakłada jednak, że „rozszerzenie zakresu, zmiana funkcjonalności lub zmiana technologiczna” produktów działań wymienionych w przepisie, będzie wymagała pozytywnej opinii Komitetu, co w szczególności oznacza, że sam kierunek – również może zostać poddany ocenie. Należy również wskazać, że sformułowane w projekcie ustawy prerogatywy Komitetu mogą zostać uznane za ograniczające kompetencje Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.. Uzasadniając powyższe stwierdzenia należy wskazać, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych realizuje liczne przedsięwzięcia informatyczne, które pozwalają na realizację i obsługę obowiązków wynikających z nowych lub nowelizowanych ustaw.</p> <p>Na ogół realizowane projekty są przedłożeniami rządowymi, które już w fazie projektowania są optymalizowane pod kątem ich obsługi z wykorzystaniem procesów IT – tak aby w wypadku braku zgody Komitetu realizować je w inny sposób. Terminy wdrożenia projektów są ściśle określone i na ogół krótkie. Aby umożliwić ZUS ich terminową realizację,</p> <p>Zakład często jest zwalniany przez ustawodawcę z obowiązku stosowania przepisów o zamówieniach publicznych. Projektowany akt prawny zakłada zatem, że realizacja rozwiązania wynikającego z przygotowanej przez członka Rady Ministrów i przedłożonej po przyjęciu przez Radę Ministrów przez Prezesa Rady</p>		
--	--	--	--	--	--

		<p>Ministrów Sejmowi ustawy będzie wymagała zgody nowotworzonego Komitetu. Może to budzić zdziwienie ponieważ Ministrowie, członkowie projektowanego Komitetu będą najpierw wyrażać zgodę na przyjęcie określonego rozwiązania w trakcie prac nad przedłożeniem rządowym, a następnie, już po uchwaleniu ustawy przez Sejm i jej opublikowaniu w Dzienniku Ustaw, wyrażać dodatkową zgodę na jej realizację w sposób nierzadko wprost wskazany w ustawie. Takie ustrojowe usytuowanie projektowanego Komitetu stawia go wyżej od całej egzekutywy (Rady Ministrów i podpisującego ustawę Prezydenta), a także od woli Sejmu i Senatu wyrażonej w przyjętym prawie. Mając zatem na uwadze skalę i liczbę prowadzonych w Zakładzie przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu oraz przedstawione wątpliwości ustrojowe, wnosimy o wyłączenie Zakładu z obowiązku uzyskiwania uprzedniej zgody na ich realizację. Jeżeli propozycja taka jest nieakceptowalna, Zakład proponuje zmianę tego obowiązku w taki sposób, aby z jednej strony zrealizowany był nadrzędny cel jakim jest koordynacja przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu poprzez zapewnienie ich spójności z działaniami strategicznymi państwa, a z drugiej strony, aby procedura opiniowania projektów nie skutkowała ich opóźnieniami.</p> <p>Zakład wnosi więc o wyłączenie z opiniowania przez Komitet przedsięwzięć mających na celu wdrożenie pilnych zmian</p>		
--	--	--	--	--

			<p>legislacyjnych, modyfikacji istniejących systemów informatycznych lub aplikacji oraz serwisu oprogramowania lub urządzeń posiadanych przez zamawiającego.</p> <p>Proponujemy również rozważenie, czy wskazanego w uzasadnieniu celu ustawy nie zrealizuje coroczne przedstawianie informacji o planowanych zakupach informatycznych, z których wynikałyby kierunki rozwoju systemów posiadanych przez Zakład.</p>		
25.	PUODO	Art. 1 pkt 18 – art. 17b ust. 1	<p>Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje – wyrażony w ww. piśmie – pogląd co do zasadności uzupełnienia ww. projektu o regulację, w myśl której wśród kwestii, które powinien mieć na uwadze (projektowany) Komitet do spraw Cyfryzacji realizując (nadawane mu w ww. projekcie) ustawowe zadania, znalazł się także wymóg zapewnienia zgodności z zasadami ochrony danych osobowych [dodatkowy pkt 10 do art. 17b ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307 ze zm.), dodawanego przez art. 1 pkt 18 projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawy o kontroli w administracji rządowej (UC44).</p>		<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zadanie takie mogłoby być realizowane przez zespół zadaniowy powołany przy Komitecie do spraw Cyfryzacji, pod warunkiem zapewnienia przez UODO zasobów wspierających realizację tego zadania w zakresie i formie jakie będą wymagane przez nowopowstały Komitet.</p>
26.	MSWiA Komenda Główna Policji	Art. 1 pkt 19 (art. 18 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. b, pkt 3 ustawy o informatyzacji działalności	<p>Analizowany projekt zakłada również zawężenie treści projektowanego art. 18 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit b oraz pkt 3 do norm zatwierdzonych przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną, co wyłącza zastosowanie norm europejskich i</p>	<p>Projektowane przepisy art. 18 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. b oraz pkt 3 zostały zawężone do norm zatwierdzonych przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną, nie</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Art. 18 został uzupełniony - dodano normy, zatwierdzone przez europejską jednostkę normalizacyjną. Nie dodano natomiast "norm</p>

		podmiotów realizujących zadania publiczne)	<p>zharmonizowanych, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywę Rady 89/686/EEG i 93/15/EEG oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EEG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 12), zwanego dalej „rozporządzeniem 1025/2012”. Właściwym wydaje się wskazanie, że art. 2 pkt 10 rozporządzenia 1025/2012 definiuje normę w oparciu o art. 2 pkt 1 rozporządzenia 1025/2012. Zgodnie z przywołanym przepisem rozporządzenia 1025/2012 „norma” oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez uznaną jednostkę normalizacyjną do wielokrotnego lub ciągłego stosowania, zgodność z którą nie jest obowiązkowa i którą jest jedna z następujących norm:</p> <p>a) "norma międzynarodowa" oznacza normę przyjętą przez międzynarodową jednostkę normalizacyjną,</p> <p>b) "norma europejska" oznacza normę przyjętą przez europejską organizację normalizacyjną,</p> <p>c) "norma zharmonizowana" oznacza normę europejską przyjętą na podstawie złożonego przez Komisję wniosku do celów zastosowania prawodawstwa harmonizacyjnego Unii,</p>	uwzględniając norm europejskich i zharmonizowanych. W związku z powyższym proponuje się dodanie norm europejskich i zharmonizowanych.	zharmonizowanych", ponieważ są one podzbiorem norm europejskich.
--	--	--	---	---	--

			<p>d) "norma krajowa" oznacza normę przyjętą przez krajową jednostkę normalizacyjną.</p> <p>Projektowane przepisy art. 18 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. b oraz pkt 3 zostały zawężone do norm zatwierdzonych przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną, nie uwzględniając norm europejskich i zharmonizowanych.</p> <p>Uzasadnienie projektu nie wyjaśnia również przyjętego rozwiązania.</p> <p>Zasadność dodania do projektowanego art. 18 norm europejskich wynika z konieczności dążenia do współpracy między europejskimi organizacjami normalizacyjnymi i międzynarodowymi jednostkami normalizacyjnymi, a także promowania dwustronnego podejście w kontaktach z państwami trzecimi w celu koordynacji działań normalizacyjnych i propagowania norm europejskich, np. przy negocjowaniu porozumień lub w drodze oddelegowywania do państw trzecich ekspertów w dziedzinie normalizacji. Uwzględnienie w projekcie norm europejskich podyktowane jest również regulacjami ujętymi w rozporządzeniu 1025/2012 ustanawiającym reguły odnoszące się do współpracy między europejskimi organizacjami normalizacyjnymi, krajowymi jednostkami normalizacyjnymi, państwami członkowskimi i Komisją, a także ustanawiającym normy europejskie i europejskie dokumenty normalizacyjne dotyczące produktów i usług w ramach wspierania prawodawstwa i polityki Unii, identyfikacji specyfikacji technicznych TIK</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>kwalifikujących się do powoływania, finansowania normalizacji europejskiej oraz uczestnictwa zainteresowanych stron w tej normalizacji.</p> <p>W art. 2 rozporządzenia 2024/903 wskazano m.in. definicje: „europejskiego dokumentu normalizacyjnego”, „projektu normy”, „specyfikacji technicznej”, „europejskiej organizacji normalizacyjnej”, „międzynarodowej jednostki normalizacyjnej”, „krajowej jednostki normalizacyjnej”, które mają szerszy zakres niż ten wynikający z projektowanego art 18 wskazując, iż jego treść pozostaje w sprzeczności z ww. rozporządzeniami.</p>		
27.	RCL	Art. 1 pkt 19 (art. 18 ustawy o informatyzacji)	<p>Mimo zmienionego po etapie uzgodnień upoważnienia ustawowego zawartego w art. 18 RCL nadal podkreśla możliwość jego uznania za blankietowe w zakresie, w którym materia ustawowa nie zawiera regulacji odnoszących się do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych oraz Krajowych Ram Interoperacyjności (dalej jako „KRI”).</p> <p>Zgodnie z projektowanym przepisem art. 1 pkt 2 (zakres przedmiotowy aktu) to ustawa ma określać zasady ustalania KRI oraz ww. minimalnych wymagań, a z wyjątkiem zdefiniowania ww. pojęć (projektowany art. 3 pkt 9, 10 i 21), ustawa nie zawiera żadnych regulacji, które mogłyby zostać „wykonane” w rozporządzeniu Rady Ministrów. Nie jest także poprawne dookreślanie rozumienia</p>	<p>Uzupełnienie materii ustawy o podstawowe kierunki rozwiązań w zakresie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych oraz Krajowych Ram Interoperacyjności.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>W celu doprecyzowania istoty minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych oraz Krajowych Ram Interoperacyjności tj. kwestii, które będą uszczegółowione w akcie wykonawczym, wydanym na podstawie art. 18, zaproponowano dodanie przepisu merytorycznego, wskazującego czemu mają służyć ww. wymagania i KRI.</p> <p>Propozycja brzmienia przepisu: „Art. 12o. 1. Minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z</p>

			<p>KRI w upoważnieniu ustawowym, co projektodawca czyni w art. 18 pkt 3 Tym samym, mając na uwadze techniczny charakter rozporządzenia, które ma zostać wydane na podstawie art. 18 ustawy, na dalszych etapach prac nad projektem będzie niezbędne dokonanie odpowiedniego merytorycznego podziału materii między ustawę a rozporządzenie (co obecnie nie jest możliwe z uwagi na brak możliwości zapoznania się z projektem aktu wykonawczego – weryfikacja tego aktu umożliwi także odniesienie się do poprawności sformułowania dodawanego przepisu art. 18a – w zakresie, w którym odsyła on do standardów i specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18)</p>	<p>podmiotami publicznymi zapewniają:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spójność działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i określają model architektury oraz specyfikacje API systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, przy zachowaniu możliwości nieodpłatnego wykorzystania tych specyfikacji; 2) sprawną i bezpieczną wymianę danych między podmiotami publicznymi oraz między podmiotami publicznymi a organami innych państw lub organizacji międzynarodowych. <p>2. Minimalne wymagania dla rejestrów publicznych zapewniają spójność prowadzenia rejestrów publicznych, określając kluczowe typy i identyfikatory obiektów w rejestrach publicznych oraz zasady prowadzenia i dostępu do rejestru publicznego.</p> <p>3. Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmują zagadnienia interoperacyjności organizacyjnej, semantycznej oraz technicznej, w tym sposoby osiągania interoperacyjności oraz zakres ocen interoperacyjności krajowej, o której mowa w art. 12n.”.</p>
--	--	--	--	---

					<p>W ocenie projektodawcy właściwe jest wskazanie zakresu minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych, dla systemów teleinformatycznych oraz KRI w jednym przepisie, ponieważ:</p> <p>a) występuje zależność merytoryczna pomiędzy tymi obszarami - interoperacyjność jest po części osiągnięta przez spełnianie minimalnych wymagań,</p> <p>b) intencją ustawodawcy jest wydanie jednego rozporządzenia obejmującego zarówno Krajowe Ramy Interoperacyjności, jak i minimalne wymagania.</p> <p>W związku z zaproponowaną zmianą proponuje się także modyfikację brzmienia art. 18, zawierającego upoważnienie do wydania aktu wykonawczego:</p> <p>„Art. 18. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi; 2) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych; 3) Krajowe Ramy Interoperacyjności, w tym wzór dla ocen interoperacyjności krajowej, uwzględniający zakres ocen interoperacyjności
--	--	--	--	--	---

					<p>krajowej, o której mowa w art. 12n</p> <p>- uwzględniając zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z opublikowanymi normami zatwierdzonymi przez międzynarodową, europejską lub krajową jednostkę normalizacyjną.”.</p> <p>Wskazane w części wspólnej wytyczne odnoszą się do wszystkich punktów upoważnienia.</p>
28.	MSWiA Komenda Główna Policji	art. 1 pkt 22 (dodawany art. 20ga ust. 1 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne)	<p>W ocenie Komendy Głównej Policji zasadne wydaje się rozszerzenie katalogu systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych wyłączonych spod inwentaryzacji przez właściwego ministra do spraw informatyzacji o systemy z zakresu bezpieczeństwa publicznego. Konieczność dodania do katalogu wyłączeń systemów teleinformatycznych wykorzystywanych dla celów bezpieczeństwa publicznego podyktowane jest szczególnym reżimem ochrony przetwarzanych przez Policję informacji związanych z realizacją ustawowych zadań z zakresu zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego, w szczególności wynikających z uregulowań zawartych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145, z późn. zm.) oraz z przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206).</p>	<p>Proponuje się brzmienie:</p> <p>„1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi inwentaryzację systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i rejestrów publicznych, z wyłączeniem systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych wykorzystywanych dla celów zapewnienia bezpieczeństwa narodowego i bezpieczeństwa publicznego.”</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Odpowiednia zmiana została wprowadzona w projekcie.</p>

			<p>Nadmienić należy, iż podstawę do wyłączenia systemów teleinformatycznych wykorzystywanych do celów bezpieczeństwa publicznego wskazuje art. 1 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interpretacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE L 2024/903 z 22.03.2024 r.), zwane dalej „rozporządzeniem 2024/903”.</p> <p>Z przywołanego przepisu wynika, że „nie wymaga dostarczania informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z podstawowymi interesami bezpieczeństwa publicznego, obronności lub bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich”.</p>		
29.	RCL	Art. 1 pkt 22 (art. 20gb oraz art. 20gc ustawy o informatyzacji)	<p>W dodawanych do ustawy o informatyzacji art. 20gb i art. 20gc należy: 1) rozważyć dookreślenie regulacji art. 20gb ust. 3, związanej z zakładaniem konta w SIST i jego administrowaniem, np. o kwestie dostępu do konta, uwierzytelniania czy usuwania konta); 2) uszczegółowić (zamknąć) katalog danych przetwarzanych w SIST przez ministra właściwego do spraw informatyzacji (projektowany art. 20gc ust. 1), co ma znaczenie z punktu widzenia pewności prawa oraz gwarancji ochrony danych osobowych.</p>	<p>Rozważenie enumeratywnego określenia katalogu informacji, w tym danych, przetwarzanych w SIST, a także dookreślenia dodawanych do ustawy o informatyzacji przepisów o regulacje odnoszące się do zakładania konta w SIST.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Propozycja brzmienia przepisu:</p> <p>„Art. 20gc. 1. W SIST gromadzone są w szczególności dane dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) systemów teleinformatycznych; 2) rejestrów publicznych; 3) aktów prawnych stanowiących podstawę prawną prowadzenia rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych. <p>2. W SIST przetwarzane są dane osobowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osób fizycznych, które administrują kontem podmiotu realizującego zadania publiczne w SIST, na które składają się imię, nazwisko, adres poczty

					<p>elektronicznej oraz numer telefonu;</p> <p>2) osób fizycznych, które zostały wskazane do kontaktu w zakresie informacji wpisanych do SIST, na które składają się imię, nazwisko, adres poczty elektronicznej oraz numer telefonu.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych przetwarzanych w SIST.</p> <p>4. Dane osobowe przetwarzane w SIST są wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań związanych z inwentaryzacją oraz z funkcjonowaniem konta podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w SIST i przechowywane przez okres niezbędny do realizacji tych zadań.”.</p> <p>Katalog danych osobowych przetwarzanych w SIST jest katalogiem zamkniętym – w systemie będą przetwarzane wyłącznie dane osobowe wskazane w projekcie, dotyczące osób fizycznych, które administrują kontem w SIST oraz osób fizycznych, które zostały wskazane do kontaktu w zakresie informacji udostępnianych w SIST.</p> <p>Jednocześnie, ze względu na cel prowadzenia inwentaryzacji systemów teleinformatycznych, nie jest celowe wprowadzanie zamkniętego katalogu danych,</p>
--	--	--	--	--	---

					<p>możliwych do gromadzenia w SIST, dotyczących wykorzystywanych przez podmioty realizujące zadania publiczne systemów teleinformatycznych i prowadzonych przez te podmioty rejestrów publicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji każdorazowo, w zawiadomieniu o prowadzonej inwentaryzacji, będzie wskazywał zakres danych które powinny być przekazane w ramach prowadzonej inwentaryzacji.</p> <p>Szczegółowe procedury dotyczące funkcjonowania systemu teleinformatycznego SIST, takie jak procedury zakładania kont, ich utrzymania i usuwania to procedury operacyjne. W ocenie projektodawcy, z uwagi na ewentualne aktualizacje takich procedur, uwzględniające zmiany wprowadzane w systemie SIST, nie muszą być one uregulowane na poziomie ustawy.</p> <p>Odpowiednie wyjaśnienia w powyższym zakresie zostaną wprowadzone do uzasadnienia projektu.</p>
30.	RCL	Art. 2 (uwaga ogólna)	Zmiany w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224) zakładają doprecyzowanie przepisów o dopuszczalność stosowania formy elektronicznej w procesie kontroli, możliwość stosowania środków komunikacji elektronicznej czy	Dodanie do projektu ustawy przepisów intertemporalnych dotyczących prowadzonych kontroli w administracji rządowej (sprawy w toku).	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Odpowiednie przepisy zostały wprowadzone do projektu ustawy. Propozycja brzmienia przepisu: „Do kontroli, prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, wszczętych i niezakończonych przed dniem</p>

			uwzględnienie informatycznych nośników danych w toku kontroli. Projektodawca nie uregulował wpływu projektowanych zmian na sprawy będące w trakcie kontroli, co wymaga uzupełnienia przez wprowadzenie stosownych przepisów dostosowujących.		wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.”.
31.	GUGiK	Art. 2 pkt 2 ustawy zmieniającej art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „(...) „poświadczeniu tożsamości z wykorzystaniem kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego, w toku dokonywania pierwszej czynności kontrolnej.	Nasuwa się wątpliwość, w jaki sposób miałoby odbywać się takie poświadczenie od strony praktycznej.		Wyjaśnienie: Celem zmiana art. 16 ust. 1 ustawy z o kontroli w administracji rządowej jest wprowadzenie dodatkowej możliwość posłużenia się podpisem elektronicznym, w celu potwierdzenia tożsamości (uwierzytelnienia) osoby dokonującej kontroli. Projekt celowo nie określa konkretnej czynności ani dokumentu, przy którym może nastąpić wykorzystanie podpisu elektronicznego i tym samym uwierzytelnienie kontrolera. Wynika to z tego, że kontroler może zostać upoważniony do kontroli na każdym jej etapie. Jednak niezależnie od tego, jego tożsamość powinna zostać potwierdzona przed przystąpieniem do kontroli (legitymacja służbowa albo dokument tożsamości) albo najpóźniej w toku dokonywania pierwszej czynności kontrolnej (np. podpis elektroniczny pod zawiadomieniem o kontroli, przekazaniem upoważnienia, prośbą o przygotowanie dokumentacji, pytaniami kontroli

					<p>albo pod mailem z zaproszeniem na telekonferencję).</p> <p>W dalszym ciągu kontroler może działać osobiście, dokonując czynności kontrolnych tradycyjnie.</p>
32.	MFiPR	Art. 2 pkt 2	<p>Art. 2 pkt 2 projektu ustawy z dnia 11 października 2024 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawy o kontroli w administracji rządowej (zmiana dotyczy brzmienia art. 16 ust. 1 ustawy o kontroli w administracji rządowej) wprowadza możliwość poświadczenia tożsamości przez kontrolera podczas rozpoczęcia kontroli „z wykorzystaniem kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego albo podpisu osobistego, w toku dokonywania pierwszej czynności kontrolnej”. Należy zauważyć, że rozpoczynając kontrolę, kontroler nie będzie miał możliwości w taki sposób poświadczyć swoją tożsamość, ponieważ zmuszony byłby podpisać elektronicznie w obecności kontrolowanego dowolny dokument, a takiej czynności, rozpoczynając kontrolę, nie dokonuje się. Ponadto dodać należy, że podpis osobisty, to zaawansowany podpis elektroniczny znajdujący się w e-dowodzie. Prawdziwość danych posiadacza podpisu potwierdza certyfikat podpisu osobistego, zawierający imię (imiona), nazwisko, obywatelstwo oraz numer PESEL. Obecnie nie ma podstaw prawnych, aby pracownicy administracji publicznej zmuszeni byli do posiadania podpisów osobistych, bowiem aby certyfikat podpisu osobistego znalazł</p>	<p>W związku z powyższym MFiPR proponuje pozostawić art. 16 ust. 1 ustawy o kontroli w administracji rządowej w obecnym brzmieniu.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Stanowisko w odpowiedzi na uwagę nr 31.</p>

			się w e-dowodzie, należy wyrazić na to zgodę podczas składania wniosku o nowy dokument.		
33.	MFiPR	Art. 2 pkt 4	Art. 2 pkt 4 projektu ustawy dodaje w art. 21 ustawy o kontroli w administracji rządowej po ust. 1 ust. 1a, który wprowadza możliwość, aby czynności kontrolne mogły być realizowane z wykorzystaniem informatycznych nośników danych. Taki zapis może spowodować trudności w prawidłowym przebiegu i dokumentowaniu czynności kontrolnych, ponieważ systemy zarządzania bezpieczeństwem informacji w jednostkach administracji rządowej wykluczają możliwość używania obcych nośników informatycznych np. pendrivów.	MFiPR proponuje brzmienie ust. 1a: „1a. Czynności kontrolne mogą być realizowane z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych, spełniających wymagania wewnętrznych systemów bezpieczeństwa informacji jednostki kontrolującej. Dokumenty o których mowa w art. 38–42, art. 45 ust. 2, art. 47, art. 49, art. 50 oraz art. 52 ust. 5, są doręczane zgodnie z przepisem art. 13 ust. 1.”	Wyjaśnienie: Celem proponowanej zmiany ustawy o kontroli w administracji rządowej jest doprecyzowanie dopuszczalności stosowania w toku czynności kontrolnych środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych. Jednocześnie jednak w dalszym ciągu czynności kontrolne mogą być dokonywane tradycyjnie, w przypadku gdy zastosowanie środków komunikacji elektronicznej czy informatycznych nośników danych nie jest możliwe.
34.	MRiT	art. 2 wprowadzający zmiany w ustawie o kontroli w administracji rządowej	Ad 3) MRiT proponuje pozostawienie art. 19 ust. 6 w dotychczasowym brzmieniu oraz wprowadzenie ust. 7 o następującej treści: „W przypadku wyłączenia kontrolera po rozpoczęciu czynności kontrolnych zawiadamia się o tym fakcie pisemnie kierownika jednostki kontrolowanej.” W ocenie MRiT powiadomienie kierownika jednostki kontrolowanej o wyłączeniu kontrolera nie musi wykluczać dokonania adnotacji na upoważnieniu.		Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy, w związku ze zmianami wprowadzanymi w ustawie, nie jest zasadne pozostawianie obecnego brzmienia art. 19 ust. 6. Ze względów technicznych problematyczne będzie czynienie jakichkolwiek wzmianek na upoważnieniach wydawanych w postaci elektronicznej, zwłaszcza opatrzonych podpisem elektronicznym. Dodatkowo dokumenty elektroniczne z natury rzeczy mogą występować w wielu równorzędnych oryginałach, co oznacza, że w obiegu prawnym będą równolegle funkcjonowały upoważnienia ze wzmianką o wyłączeniu kontrolera, jak i bez niej.

					W związku z powyższym wzmiankę na upoważnieniu o wyłączeniu kontrolera zastąpiono informacją do kierownika kontrolowanego, że dany kontroler został wyłączony. Przy czym informacja taka nie będzie musiała być przekazywana pisemnie.
35.	MSWiA	Art. 2 pkt 8 (art. 34 ustawy zmienianej) uwaga redakcyjna	Należy uzupełnić brakujący cudzysłów przed wyrazem: „pisemnie”		Uwaga uwzględniona Art. 2 pkt 8 został odpowiednio uzupełniony.
36.	MRiT	art. 2 wprowadzający zmiany w ustawie o kontroli w administracji rządowej	Ad 11) w treści art. 52 ust. 5 po wyrazie „niego” MRiT proponuje dodać wyraz 'pisemne' zamiast użytego w projekcie ustawy słowa 'pisemnie'.		Uwaga nieuwzględniona W ocenie Ministerstwa Cyfryzacji brzmienie przepisu jest prawidłowo i właściwie oddaje intencje projektodawcy, wskazując na sposób przedstawienia stanowiska, tj. pisemnie w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej.
37.	GUGiK	Art. 2 pkt 12 ustawy zmieniającej w art. 54: b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wyraz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów...	Błędnie wpisano słowo „wyraz” zamiast „wykaz”	Art. 2 pkt 12 ustawy zmieniającej w art. 54: b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wyraz wykaz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów...	Uwaga uwzględniona Przepis został odpowiednio zmieniony.
38.	MSWiA	Art. 2 pkt 12 lit. b (art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej)	Należy zmienić słowo „wyraz” na „wykaz”	„wykaz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów (...)”	Uwaga uwzględniona Przepis został odpowiednio zmieniony.

		uwaga redakcyjna			
39.	MRiT	art. 2 pkt 12 lit. b	W zmienianym art. 54 ust. 2 pkt 1 zamiast wyrazu „wykaz” użyto wyrazu „wyraz”.	W art. 54 w ust. 2 w pkt 1 wprowadzeniu do wyliczenia proponuje się nadać brzmienie: „wykaz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów, oraz:”.	Uwaga uwzględniona Przepis został odpowiednio zmieniony.
40.	MFIPR	Art. 2 pkt 12 lit. b	Art. 2 pkt 12 lit. b projektu ustawy zmieniający w ust. 2 brzmienie pkt 1: „1) wyraz ich zawartości, z podaniem nazw dokumentów, oraz:...” należy zmienić słowo „wyraz” na „wykaz”	Należy zmienić słowo „wyraz” na „wykaz”	Uwaga uwzględniona Przepis został odpowiednio zmieniony.
41.	MF	Nowy Artykuł	W związku z projektowaną zmianą w ustawie o informatyzacji określenia „projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu” na określenie „przedsięwzięcie informatyczne o publicznym zastosowaniu” należy dokonać także dodatkowej zmiany w ustawie o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej. Proponuje się umiejscowienie nowego artykułu po obecnym art. 2 (czyli jako art. 3 z przesunięciem dalszej numeracji) i dostosowanie tytułu ustawy. Dodatkowo w nowym artykule w ramach zmiany wynikającej z ustawy o informatyzacji proponuje się użyć określenia „inne należności” zamiast „niepodatkowe należności budżetowe”, bowiem zadania określone w ustawie obejmują też należności pozabudżetowe, a także ujednolicenie nazewnictwa na „wykonywanie zadań”, zgodnie z tytułem	Art. 3. W ustawie z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 186) wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 1. Ustawa określa zasady wykonywania niektórych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307, 1222 ...), w celu zapewnienia ministrowi właściwemu do spraw budżetu i finansów publicznych, zwanemu dalej „ministrem właściwym do spraw finansów	Uwaga uwzględniona Projekt został uzupełniony o zmianę ustawy z dnia 29 kwietnia 2016 r. o szczególnych zasadach wykonywania niektórych zadań dotyczących informatyzacji w zakresie działów administracji rządowej budżet i finanse publiczne.

			ustawy, zamiast „realizacji zadań” i użycie wyrazu „skuteczność”.	publicznych”, oraz innym organom Krajowej Administracji Skarbowej, systemów i rozwiązań teleinformatycznych, wspierających wykrywanie naruszenia przepisów prawa podatkowego oraz wyższą skuteczność poboru podatków, opłat i innych należności w oparciu o dane uzyskiwane z systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz organów Krajowej Administracji Skarbowej oraz systemów teleinformatycznych służących do obsługi budżetu państwa, jak również obsługę procesów pomocniczych dla wykonywania tych zadań.”; 2) w art. 2: a) w ust. 1 wyrazy „Projekty informatyczne” zastępuje się wyrazami „Przedsięwzięcia informatyczne”, b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „realizacji projektów informatycznych” zastępuje się wyrazami „wykonywania przedsięwzięć informatycznych”.	
42.	MPRiPS	OSR pkt 5	Z obecnego brzmienia pkt 5 OSR wynika, że projekt nie został przesłany do zaopiniowania do wszystkich organizacji reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego – został wysłany tylko do		Wyjaśnienie: W ramach procesu opiniowania Ministerstwo Cyfryzacji przekazało projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji do wybranych organizacji pracodawców, w tym do części organizacji

			ośmiu z dziesięciu organizacji reprezentatywnych. Projekt należy więc przestać do: 1. Federacja Przedsiębiorców Polskich biuro@federacjaprzedsiebiorcow.pl 2. Polskie Towarzystwo Gospodarcze legislacja@iptg.pl		reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego. Projekt został przekazany również do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego, w której reprezentowane są także pozostałe reprezentatywne organizacje pracodawców. Zgodnie ze wskazaniem katalog podmiotów zostanie uzupełniony w ramach prac nad kolejnymi projektami aktów prawnych, m.in. aktami wykonawczymi do nowelizowanej ustawy o informatyzacji.
43.	MPRiPS	OSR pkt 5	Należy podać prawidłowe nazwy reprezentatywnych organizacji pracodawców - zamiast: 1. Business Centre Club, 2. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan.	Powinno być: 1. Związek Pracodawców Business Centre Club; 2. Konfederacja Lewiatan	Uwaga uwzględniona Informacja w OSR w pkt 5 została odpowiednio zmieniona.
44.	MPRiPS	OSR pkt 5	Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl nie jest reprezentatywną organizacją pracodawców w rozumieniu ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.	Należy umieścić tę organizację w osobnym zestawieniu	Wyjaśnienie: W ramach procesu opiniowania Ministerstwo Cyfryzacji przekazało projekt ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji do wybranych organizacji pracodawców, w tym również do Ogólnopolskiej Federacji Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl, która nie jest reprezentatywną organizacją pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach

					dialogu społecznego. OSR w pkt 5 wymienia wszystkie organizacje, do których projekt został przekazany.
45.	Minister Sprawiedliwości	OSR Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W zdaniu „Z projektu ustawy wynika, że jednostki rządowe będą miały obowiązek dostosowania swoich systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do obowiązków wynikających z ustawy w ciągu 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. W związku z powyższym takie jednostki będą ponosiły koszty dostosowanie w trakcie pierwszych czterech lat obowiązywania przepisów ustawy, tj. 2025-2028.” Wskazano, że okres na dostosowanie jest 36 miesięcy. Tymczasem w art. 10 ust. 1 projektu wskazano okres dostosowania 42 miesiące.	Zamiana wyrażenia „36 miesięcy” na „42 miesięcy” i odpowiednie skorygowanie wyliczonych kwot.	Wyjaśnienie: Intencją projektodawcy jest wprowadzenie 42-miesięcznego okresu przejściowego dla organów administracji rządowej, związanego z realizacją obowiązków wskazanych w projekcie. W oparciu o takie założenie przygotowane zostały prognozy kosztów – odnoszą się one do 42-miesięcznego okresu. Informacja w OSR zostanie skorygowana.
46.	Minister Sprawiedliwości	OSR Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Odnosząc się do poniższych fragmentów: „Przy przeprowadzaniu kalkulacji przyjęto koszt dostosowania systemu teleinformatycznego dla organu wynoszący 9292,50 zł/rok (mediana nakładów na system teleinformatyczny, wyliczona na podstawie danych gromadzonych w SIST, dotyczących nakładów inwestycyjnych na wytworzenie i wdrożenie systemu oraz rocznych kosztów utrzymania systemu wraz z amortyzacją).” oraz „Mechanizm analogiczny do zaprezentowanego wyżej został przyjęty dla kalkulacji kosztów dostosowania rejestrów publicznych do wymagań wynikających z ustawy. W tym przypadku założono średnioroczne koszty dostosowania jako 4646,25 zł/rok/rejestr ze względu na mniejszą ich złożoność.” – podkreślić należy, że ww. kwoty w odniesieniu do systemów teleinformatycznych są zbyt niskie w	Należy zrewidować wskazane koszty.	Wyjaśnienie: Podstawą dla wyliczenia kosztów wskazanych w OSR są dane, będące w posiadaniu ministra właściwego do spraw informatyzacji, pochodzące m.in. z systemu inwentaryzacji systemów teleinformatycznych SIST. System zawiera aktualne dane na temat systemów teleinformatycznych, pochodzące m.in. z inwentaryzacji przeprowadzonej w 2023 r.

			odniesieniu do cennika rynkowego usług informatycznych dotyczących zmian w systemach teleinformatycznych.		
47.	MF	OSR pkt 6	W punkcie 6 OSR w źródłach finansowania wskazano, iż koszty realizacji zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji zostaną sfinansowane w ramach części 27 budżetu państwa, ze środków Unii Europejskiej czy środków z innych źródeł zagranicznych. Pozostałe koszty zostaną pokryte z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ze środków Unii Europejskiej i środków z innych źródeł zagranicznych. W odniesieniu do powyższego fragmentu aktualna pozostaje uwaga zgłoszona przez Dep. FS na poprzednim etapie prac do projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zgodnie z którą skutki dla budżetu państwa powinny zostać zaprezentowane w podziale na poszczególnych dysponentów części budżetu państwa, w tym dla części 27 - Informatyzacja wraz z podziałem na poszczególne lata.		Wyjaśnienie: Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadziło ponowną analizę kosztów, a OSR został zaktualizowany. Ze względu na zakres wprowadzanych w projekcie zmian i charakter obowiązków nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne realizacja nowych zadań wymagała będzie zapewnienia finansowania
48.	MF	OSR pkt 6	W OSR, pkt 6 podano informację, że koszty realizacji zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji zostaną sfinansowane m. in. ze środków Unii Europejskiej lub środków z innych źródeł zagranicznych. Wskazujemy na konieczność wskazania, z jakich programów będzie pochodziło finansowanie i jaka będzie wysokość oraz źródło pokrycia współfinansowania krajowego z budżetu państwa. Jeżeli w realizację zadań będą zaangażowane środki		Wyjaśnienie: Program Fundusze Europejskie na Rozwój Cyfrowy 2021-2027 w działaniu 2.1 Wysoka jakość i dostępność e-usług publicznych przewiduje, iż rozwiązania wdrażane w ramach projektów będą zgodne z założeniami Architektury Informacyjnej Państwa (AIP). Obszar 2.1 ma być realizowany m.in. poprzez

			KPO, należy podać, w ramach jakich inwestycji będą wydatkowane i wskazać, czy będą pochodziły z części bezzwrotnej, czy pożyczkowej RRF.		tworzenie, rozwój, integrację e-usług publicznych czy opracowanie i wdrażanie nowych rozwiązań TIK w urzędach, a w zakresie rozwiązań horyzontalnych poprzez np. budowę rozwiązań wynikających z modelu AIP, sprzyjających optymalizacji wydatków w obszarze e-administracji, poprawę poziomu interoperacyjności rejestrów publicznych. Obecna perspektywa finansowa UE dotyczy lat 2021-2027. Nie jest obecnie możliwe oszacowanie w jakiej wysokości przyznane zostaną Polsce środki finansowe na transformację cyfrową w ujęciu nawet ogólnym, w okresie następnej perspektywy finansowej. Wysokość i źródło finansowania współfinansowania krajowego również nie jest możliwa do szczegółowego oszacowania ze względu na szerokie grono potencjalnych beneficjentów oraz tryb konkursowy przyznawania środków z FERC, jak również trwający przegląd śródkresowy, w wyniku którego zmianie może ulec wysokość alokacji na poszczególne działania. Finansowanie z KPO nie jest przewidywane.
49.	MF	OSR pkt 6	Punkcie 6 wskazano na możliwość zmiany docelowego finansowania znacznej części wydatków budżetu państwa lub budżetu jednostek samorządu terytorialnego na rzecz środków Unii Europejskiej.		Wyjaśnienie: Jak wskazano wyżej ze względu na toczące się prace nad kolejnym planem finansowym, Ministerstwo Cyfryzacji nie jest w stanie w tej

			Nie wskazano od czego uzależniona jest powyższa zmiana, oraz jaka będzie jej skala, przy czym zaznaczenia wymaga, iż OSR do projektu ustawy powinien prezentować aktualne źródła finansowania.		chwili precyzyjnie określić, które wydatki związane z realizacją obowiązków wskazanych w projekcie, będą mogły być sfinansowane w ramach środków europejskich.
50.	MF	OSR pkt 6 Ad. 4.	Punkt 6 OSR należy uzupełnić o informację wskazującą, iż skutki finansowe dla sektora finansów publicznych związane z realizacją proponowanych rozwiązań będą sfinansowane w ramach limitów wydatków będących w dyspozycji poszczególnych dysponentów części budżetowych i nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel w roku wejścia w życie przepisów oraz w latach kolejnych. Bowiem w przedmiotowym punkcie (Ad.4) wskazano jedynie, że koszty dotyczące ministra ds. informatyzacji zostaną poniesione w ramach własnych zasobów kadrowych i będą finansowane w ramach limitu wydatków części 27. Natomiast co do pozostałych części/dysponentów nie doprecyzowano informacji o źródłach sfinansowania wydatków wynikających z wejścia w życie projektowanych przepisów.		Wyjaśnienie: Ze względu na zakres wprowadzanych w projekcie zmian i charakter obowiązków nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne realizacja nowych zadań wymagała będzie zapewnienia finansowania. Realizacja wymagań przewidzianych w projekcie nie była planowana w dotychczasowych budżetach zobowiązanych podmiotów, w związku z tym niezbędne będzie zwiększenie limitów wydatków w poszczególnych częściach budżetowych.
51.	MSWiA	Art. 13 OSR pkt 6	W art. 13 projektu ustawy określono maksymalny limit wydatków budżetu państwa na realizację jej przepisów. Jak wynika z pkt 6 OSR do projektu wykazane zwiększone wydatki dotyczące przede wszystkim jednostek rządowych, które będą miały obowiązek dostosowania swoich systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do obowiązków wynikających z ustawy (konieczność dostosowania w ciągu 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy), mają zostać		Wyjaśnienie: Jak wskazano wyżej, ze względu na zakres wprowadzanych w projekcie zmian i charakter obowiązków nakładanych na podmioty realizujące zadania publiczne realizacja nowych zadań wymagała będzie zapewnienia finansowania. Realizacja wymagań przewidzianych w projekcie nie była planowana w dotychczasowych budżetach

			<p>rozdzielone na różne części budżetu państwa. Mając na względzie powyższe niejasne jest w jakich wysokościach nastąpi zwiększenie poszczególnych części budżetowych.</p> <p>Jak się wydaje w przypadku regulacji obejmującej konieczność finansowania dużej liczby jednostek sektora finansów publicznych ujętych w różnych częściach budżetowych należałoby rozważyć ujęcie środków finansowych m.in. na objęte projektem zadania dostosowania systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych w dedykowanej temu zadaniu rezerwie celowej budżetu państwa.</p> <p>Powyższe uzasadnione jest również faktem, iż koszty dostosowawcze miałyby się zamknąć w trakcie pierwszych czterech lat obowiązywania ustawy, tj. w latach 2025-2028.</p>		<p>zobowiązanych podmiotów, w związku z tym niezbędne będzie zwiększenie limitów wydatków w poszczególnych częściach budżetowych.</p> <p>finansowania. Analiza przewidywanych kosztów realizacji zadań przewidzianych w ustawie znajduje się w OSR projektu.</p>
--	--	--	--	--	--